

SUPER LOVE

KR. 2.00

JUNI 1968

DYLAN : YOU DON'T NEED A WEATHERMAN TO KNOW WHICH WAY THE WIND BLOWS.

AT GIVE FOLK HVAD DE VIL HAVE

ERIK HAAEST (ham fra det mislykkede STORE BØF KOMPLOT) havde en filosofi, der på alle væsentlige punkter er identisk med Danmarks Radios. Det er bevarelsen af STATUS QUO... eller som Haaest ville have udtrykt det... GIVE FOLK HVAD DE VIL HAVE.

Dette er favoritudtrykket for pressens professionelle hjernevaskere, for reklameindustrien og de politiske maskiner.

GIVE FOLK HVAD DE VIL HAVE.

Fælden for dem, der ikke rigtig er klar over, hvad der foregår (det gælder 75% af samfundet), er den, at det lyder fornuftigt og... DEMOKRATISK.

MEN...

Hvem ved hvad en større mængde mennesker ønsker? De klodsede og pseudovidenskabelige STATISTIKKER er i stand til give overfladiske, ukomplette og misvisende forslag om hvad folk ønskede IGÅR. De er FULDSTÆNDIG ude af stand til at gøre mere end at sprede den løgn, at hvad "folk" ønskede igår, vil de fortsætte med at ønske imorgen.

Og dog retfærdiggør tandpasta sælgere, DANMARKS TOP TYVE, "ungdoms-blade" og de politiske partier alle deres krumspring på grundlag af denne pseudo-kundskab samlet gennem utilstrækkelige undersøgelser. Denne filosofi er fuldstændig håbløs. Hvis det drejer sig om ungdommen, er det bevidst SVINDEL.

Unge mennesker mellem 14-24, til trods for at de har haft et sammenstød med en maskine, der vil gøre dem NORMALE og få dem til at indrette sig, kendt som UDDANNELSE, har endnu ikke mistet evnerne til at FORNEMME og EKSPERIMENTERE.

Hvad de ønsker imorgen er noget, der er meget anderledes og afgjort BEDRE end det, man propede i dem IGÅR. Dette er hele SKØNHEDEN OG DYDEN hos ungdommen.

Det er for at bevare denne SKØNHED (man kunne kalde det USKYLDIGHED) ude af hele den såkaldte kulturelle revolution drejer sig om. Det er også grunden til dette blads eksistens.

HVIS DU HAR BESVÆR MED AT SKAFFE SUPERLOVE, KAN DU NU TEGNE ABONNEMENT PÅ BLADET GENNEM SUPERLOVES REDAKTION. SEND EN CHECK ELLER EN POSTANVISNING PÅ KR. 10, OG DU MODTAGER AUTOMATISK DE NÆSTE FIRE NUMRE.

SUPERZAP MØDER KAJ BRUUN

Vi har talt med Kaj Bruun. Vi talte for 3,000 unge, som ved at underskrive vores protest, bittert havde tilkendegivet deres utilfredshed med den politik som Danmarks Radio fører overfor den nye musik. Det blev understreget (for at rette den misforståelse, som nogle af dagbladene har skabt) at vi ikke prøver på at få Mylius fjernet fra sin post. Hvad vi kræver er en demokratisering af Danmarks Radios P3, for at undgå den nuværende skævhed. Kaj Bruun, som selv har lavet fine udsendelser fra New Yorks East Village, var enig i vore krav fornuftigt, men fremhævede to punkter:

1) Han følte ikke at 3,000 underskrifter var nok til at garantere en revolutionerende holdning fra D.R.
2) Han var heller ikke i stand til, så meget som han selv ønskede, at foretage den omgående budget-stigning og den ekstra sendetid, som er nødvendige for udførelsen af vort krav.

Han forsikrede os imidlertid om, at han arbejder på et nyt program, som vil blive udsendt til efteråret. Det var ikke muligt for os at få nogle navne eller konkrete oplysninger om hvor mange sendetimer, der vil blive stillet til rådighed for det nye program.

Alt sammen meget fornuftigt.

Sprøgsålet som bliver tilbage er dette:

Er vi tilfredse med noget mindre end udførelsen af vores oprindelige planer?

Svaret er NEJ.

På den anden side, kan vi ikke med nogen rimelighed forvente, at vælge et gigantisk, bureaukratisk monopol med 3,000 underskrifter. Vi advarede i begyndelsen mod at prøve at slå systemet med hensyn til antal, det virker aldrig.

Vi har aftalt med Kaj Bruun, at vi holder debatten igang. SUPERLOVE forbereder, med hjælp fra adskillige af vores læsere, et udkast til den slags program, vi gerne ville høre på P3. Dette vil blive forelagt Kaj Bruun. Hvis han synes, at det er arrangeret professionelt nok, har vi en god chance for at få det udsendt som et råt eksempel, på hvilket programmer i fremtiden eventuelt kunne baseres. Vi har også tilbudt at bringe Kaj Bruun i kontakt med folk, der har solide ideer om programtilrettelæggelse. F.eks. unge mennesker, der lige er kommet tilbage fra USA med en samling undergrundsplader etc. etc.. Indtil vi kan bedømme vægten af de løfter, som Kaj Bruun har givet, er det væsentligt, at vi fortsætter med at øve pression mod Danmarks Radio for at huske dem på vores utilfredshed. Det bliver måske nødvendigt at organisere en marathon-telefonstorm, som løber i en måned (3,000 opringer om dagen. Det koster pr. læser 7,50 kr. Resultat : komplet kaos).

Det kan måske være af interesse, for dem der ikke ved det, at siden vores kampagne begyndte, har der været to piratsendere i brug, som laver beatprogrammer i København. Desværre er deres rækkevidde ikke stor og de sender udenfor den normale sendetid. Vi kan ikke frigive oplysninger om, hvor de holder til uden at forårsage deres lukning. Senderne er ikke forbundet med SUPERLOVE ud over i ånden.

I det næste nummer af SUPERLOVE håber vi, at vi kan bringe resultaterne om vores næste runde med Kaj Bruun. Hvis nogen har et konkret forslag til et godt beat-program eller nogle plader, som man normalt ikke kan få fat i, kan de kontakte Freddy Hansson, Blågårdsgade 37, B.5 sal.

I'll devour you humans, regardless the lot.

Yet some I might eat, others not.

EN VOKSENDE, ALMINDELIG OPFATTELSE, OM DE MONUMENTALE GIGANTER SOM ER FUNDET I ÆGYPTEN, CENTRAL AFRIKA, PÅ PÅSKEØERNE OG VED STONEHENGE I ENGLAND, ER DEN, AT FOLKESLAG, DER LEVEDE FOR 4000 ÅR SIDEN OG VAR KYNDIGE I AVANCERET ASTROLOGI OG FORUDSAGT DERES EGET SAMFUNDS FALD, BYGGEDE MONUMENTER AF EN SÅ FORBLØFFENDE STØRRELSE OG I ET SÅDANT ANTAL, AT INGEN ØDELAGGELSE, HVOR STOR DEN END MÅTTE VÆRE, KUNNE FORHINDRE DEM I AT AFLEVERE DERES BUDSKAB, NÅR MENNESKET IGEN VAR I STAND TIL AT MODTAGE.

(Læs artiklen "BUDSKAB FRA FORTIDEN" på SIDE 10).

Læs interviewet med JESS, basspiller i Danmarks førende, progressive beatgruppe DAY OF PHOENIX, på SIDE 11.

Tegneserierne på side 6 er lavet af Jeff Ibo. Disse og andre tegninger har tidligere været udstillet af De studerendes Råd på Kunstakademiet. SUPERLOVE hilser alle alvorlige forsøg på at hæve pornografi fra det banale og vulgære til noget fantasifuldt og inspirerende, velkommen.

H. SKJALM P
NIKOLAJ PLADS 7

LÆS SUPERLOVE HVER MÅNED

WHEN THE MUSIC'S OVER

*When the music's over
Turn out the lights.*

*The music is your special friend
Dance on fire as it intends
Music is your only friend
Until the end.*

*Cancel my subscription to the
Resurrection,
Send my credentials to the
House of Detention
I got some friends inside.*

*The face in the mirror won't stop,
The girl in the window won't drop,
A feast of friends—
"Alive!" she cried,
Waiting for me
Outside!*

*Before I sink
Into the big sleep,
I want to hear
the scream
of the butterfly.*

*Come back, baby
Back into my arm.
We're getting tired of waiting around.
Waiting around
with our heads
to the ground.*

I hear a very gentle sound.

*What have they done to the earth?
What have they done to our fair sister?
Ravaged and plundered
and ripped her and bit her
Stuck her with knives
in the side of the dawn
and tied her with fences
and dragged her down.*

*I hear a very gentle sound,
With your ear down to the ground—
We want the world and we want it
Now!*

*Persian night!
See the light!
Save us!
Jesus!
Save us!*

*So when the music's over,
Turn out the lights.*

*The music is your special friend
Dance on fire as it intends
Music is your only friend
Until the end
Until the end
Until
THE END!*

LOVE ME TWO TIMES

*Love me two times, baby
Love me twice today
Love me two times, girl
I'm goin' away.*

*One for tomorrow,
One just for today,
Love me two times—
I'm goin' away.*

*Love me one time—
I could not speak,
Love me one time
Yeah, my knees got weak,
But love me two times, girl
Last me all through the week.
Love me two times—
I'm goin' away.*

Oh, yes

*Love me two times, babe
Love me twice today
Love me two times, babe
'Cause I'm goin' away.
Love me two times, girl
One for tomorrow,
One just for today
Love me two times
I'm goin' away.*

YOU'RE LOST LITTLE GIRL

*You're lost little girl
You're lost little girl
You're lost
Tell me who
Are you?*

*I think that you know what to do,
Impossible? Yes, but it's true.
I think that you know what to do—
I'm sure that you know what to do.*

JIM MORRISON: SUPERSTAR

Den mest sataniske ting ved The Doors er JIM MORRISON, der synger i gruppen og skriver de fleste af deres sange. Morrison er 24 år gammel, og når man hører ham på plade, virker han lunefuld, aggressiv, temperamentsfuld og med et fortryllet sind. Han kan ligeledes virke yderst farlig, hvilket synes, som lyriker og dramatiker, en stor fordel. Morrison er en fantastisk skuespiller og en fantastisk lyriker... han taler i korte, smukke udbrud som den romerske Catullus. Hans lyrik synes ofte vulgær, men istedet for at spille en plade med Pete Seeger, som man kan forstå, udfordrer hans lyrik en til at prøve at forstå tingene i en helt ny verden. Han synger om underlige ting, han har oplevet privat og ikke udtrykker sig alt for tydeligt om, men lægger hele den dramatiske effekt i artikulerede råb og kropsvridninger, som f.eks. i "When the music's over". Det totale auditive og visuelle engagement, som ikke vil lykkes for hverken the Who eller the Beatles, lykkes for the Doors, fordi Jim Morrison ejer en dramatisk fornemmelse, som ingen anden sanger har.

Jim Morrison er aggressiv, fordi han ved, at der skal sparkes til folk, før de reagerer. Dette gør, at han meget hurtigt har lært at bedømme sit publikum psykologisk rigtigt, så gruppen kan kommunikere med sit publikum. Hans situationsfornemmelse er enorm som f.eks. dengang han blev arresteret ved en koncert i New York for "optøjer". I virkeligheden var han tidligere på aftenen blevet antastet af en betjent i sin garderobe, og da han kom på scenen, indflettede han hændelserne i sangen "Back door man". Jim Morrison kan lynhurtigt inddrage aktuelle handlingsforløb i sin sang, en ting der gør ham til en altid vedkommende og høreværdig sanger. Hvad Morrison, altid klædt i stramme, sorte læderbukser, frembringer på scenen gennem sine sensuelle, provokerende og meget lyriske digte, involverer tilhøreren så stærkt, at tid og sted ophører med at eksistere og der eksisterer kun: the Doors. For første gang i beatmusikkens historie er musikken blevet et stærkt dramatisk og følsomt teater. The Doors prøver bevidst at udvikle deres musikalske kunnen

til en teaterform, der på forskellige områder kan sidestilles med Shakespeare.

Jim Morrison har nu taget et væsentligt skridt i retning af at gøre oplevelsen af the Doors total. Han er i øjeblikket ved at skrive et dramatisk teaterstykke, som skal uropføres i New York. Stykket kommer kun til at involvere gruppens fire medlemmer, men til gengæld har Jim Morrison en udfordring, som ikke mange nye og unge dramatikere har, nemlig et stort, internationalt, lyttende og trofast publikum.

Tidligere havde man James Dean, så kom Marlon Brando, og nu har vi: JIM MORRISON.

**SUPER
LOVE**

**SUPER
LOVE**

JUNI 1968 (Nr. 8.)
REDAKTION OG EKSPEDITION
Larsbjørnstræde 13,
1454 Kbh. K. Tlf. By. 6897.

Chefredaktør og design
GEORGE STREETON
ansv. redaktør
JØRGEN AURVIG
beat medarbejder
JAN BORGES
fotograf
FRANK PETERSEN
redaktionssekretær
ANNETTE HOLM
gadesalg
MIKKEL og EMMERICH.

I vort land ved individet at den glørværdige periode i hvilken, det lever, er en selvopofrelsestid : det har lært dens mening. Mændene i Sierra Maestra - og hvor der end var kamp - lærte det først, senere lærte hele Cuba det. Cuba, Amerikas fortrop, må gøre selvopofrelser, fordi det peger på vejen for fuld frihed for de latin-amerikanske folk. Den sande revolutionær bliver ansporet af en stærk kærlighedsfølelse. Det er umuligt at tænke sig en ægte revolutionær, der mangler denne følelse. Heri ligger måske de største, dramatiske udfordringer til en leder : han må sammenfatte et lidenskabeligt sind med en kold og klar hjerne : han må med sikker hånd træffe afgørelser. Den kærlighed som vore største revolutionære nærer for folket og de mest brændende sager må være den samme udelige, åndeligt opmuntrende kærlighed. Ikke de almindelige udtryk for begrænset kærlighed, som almindelige mennesker står for. De revolutionære ledere er ofte ikke til stede så de kan høre deres børns første, stammende ord : deres koner må også ofre sig, for at revolutionen kan nå sit mål : de kan kun finde deres venner blandt folkene i revolutionen. For dem eksisterer der ikke liv udenfor revolutionen. Hvis de skal undgå dogmatiske yderligheder og sterilt pedanteri, må de besidde et fuldt mål af menneskelighed og en fornemmelse for retfærdighed og sandhed. Deres død er en daglig kamp for at omforme deres humane, levende kærlighed til konkrete dåder, til handlinger der vil tjene til opmuntring og eksempel.

Che Guevara.
Socialismen og mennesket i Cuba.

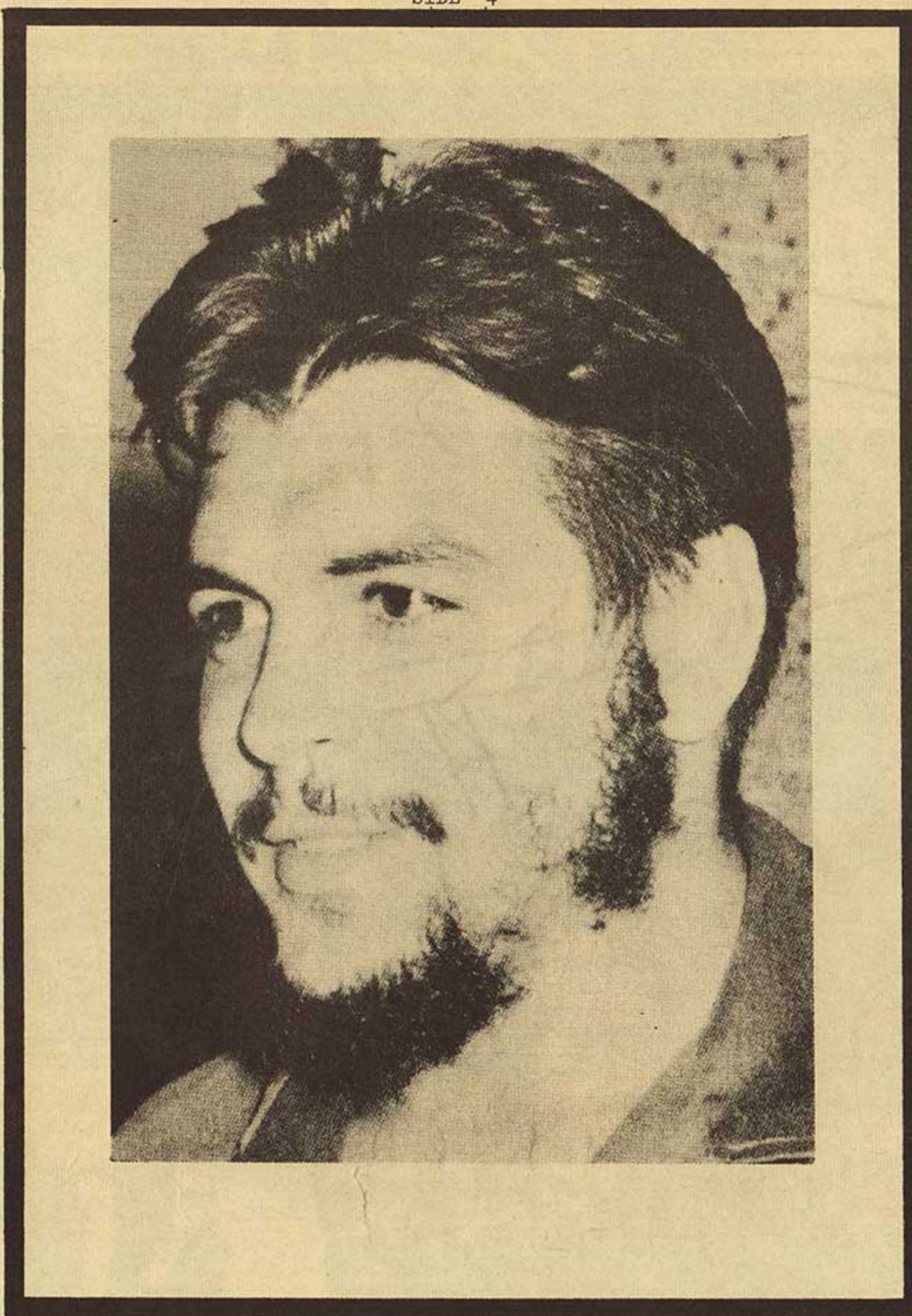
Ernesto Che Guevara blev født den 14 juni 1928 i Rosario, der er en af Argentinas vigtigste byer. Senere flyttede han til Buenos Aires med sine forældre, faderen Ernesto Guevara Lynch, der var civilingeniør og moderen Celia de la Serna. Hans forældre stammede fra henholdsvis irsk og spansk familie. Che led af kraftige anfald af astma, så familien måtte flytte til Cordoba, hvor klimaet var bedre. Che kunne ikke deltage i den almindelige skoleundervisning. Hans søskende afskrev deres lektier, og på den måde kom Che gennem folkeskolen.

I 1951 rejste Che Latin-Amerika rundt med en ven, Alberto Granados, og på denne lange rejse fik han et førstehåndsindblik i de forhold, som størstedelen af befolkningen levede under. Han vendte tilbage og studerede meget og blev læge i marts 1953. Han var da 25 år gammel. På nuværende tidspunkt var han allerede begyndt af kæmpe mod tyrannerne for det Latin-Amerikanske folks frihed. Først var Che i Guatemala, senere i Mexico. Han deltog derefter i den Cubanske revolution, og efter at denne var endt, tog han til Bolivia, hvor han d. 8 oktober 1967 fandt sin død.

Der findes to versioner af Ches død i Bolivia. Den første er den officielle version, som den er godkendt af Bolivias militærregering:

Che anførte en guerillastyrke på 17 mand, som kom i skudveksling med regeringstropper. Che blev ramt i benene, men slap væk ved vennen Willys hjælp. Senere blev de igen set af regeringstropper, det kostede Willy livet, mens Che blev taget til fange. Han sagde til soldaterne, at han var mere værd for dem i live end død. De tog ham med til den nærmeste landsby, hvorfra han så skulle videre med helikopter. Helikopteren kom imidlertid ikke før næste dag og forinden var Che død på grund af et kraftigt astmaanfald og sårene i hans ben. Den anden version er denne, som Michele Ray giver udtryk for i marts nummeret af Ramparts:

Efter træningen med regeringstropperne, blev Che, der var ramt i benene, lagt på en bære og ført fra Quebrada del Yuro til Higuera. Da militæret i La Paz fik besked om hans tilfangetagelse vidste de ikke, hvad de skulle gøre, da der ikke er dødsstraf i Bolivia, og en lang retsag kunne måske stimulere andre guerillastykker til større indsats. Ligeledes var man bange for, at en retsag ville kun-

CHE

ne tjene som propagandamiddel for kommunistblokken. Man besluttede da at henrette ham og to timer senere blev dommen udført.

Denne version stemmer overens med ligsynet den 9 oktober, hvor to læger erklærede, at Che var død øjeblikkeligt af en kugle gennem hjertet (han var altså ikke død af sine sår i benene). De to læger måtte senere trække deres erklæring tilbage under pres fra Bolivias militærmagter. En kommunistavis i Latin-Amerika, "El Siglo", var blandt dem, der bekræftede, at Che var blevet dræbt af en officer med direkte bistand af en CIA-agent.

SLAGET VED LA PLATA.

Vor første sejr var et resultat af et angreb på en lille militærgarnison ved udmundingen af La Plata floden. Effekten af vores sejr var enorm. Det var som et trompetstød, der tilkendegav, at rebel-hæren eksisterede og var klar til kamp. Den 14 januar 1957 kom vi, kort efter overraskelsesangrebet, til en hvileplads ved Magdalena floden. Et stykke pænt land, der udsprang i Sierra, ragede frem mellem Magdalena og La Plata. Fidel gav ordre til målskydning for at vores trop skulle have en slags træning. Nogle af mændene brugte et våben for første gang. På det tidspunkt havde vi 23 våben, der kunne bruges.

Samme eftermiddag besteg vi det sidste bjerg for at komme til La Platas yderste områder. Vi fulgte et spor, der var specielt afsat til os af en bonde, der hed Melquiades Elias. Denne mand var blevet anbefalet af vor

guide Eutimio. Vor guide var uundværlig for os og han synes at være forbilledet på en rebel-bonde, men senere blev han fanget af Casillas (en af Batistas officerer) som, i stedet for at dræbe ham, bestak ham med 10.000 dollars og officersrang, hvis han på en eller anden måde kunne dræbe Fidel. Han kom tæt på at udføre sin mission, men han manglede modet til at gøre det.

Ved morgengry den 16 begyndte vi at betragte militærposten, men vi kunne ikke se nogen soldater. Klokkerne tre om eftermiddagen besluttede vi at vi ville nærme os vejen til posten og få et bedre overblik : i nattens mulm og mørke gik vi over La Plata floden og tog opstilling ved vejen. Fem minutter senere tog vi to bønder under vores varetøgt. Den ene af dem havde ry for at være stikker. Da vi fortalte dem, hvem vi var, og at vi ikke ville gøre dem skade, gav de os nogle værdifulde oplysninger. Vi havde 22 våben som var klare til angreb. Det var et kritisk øjeblik fordi vi ikke havde megen ammunition. Militærposten måtte tages, fordi en fejltagelse ville betyde, at al vor ammunition ville være opbrugt og vi ville være fuldstændigt forsvarsløse.

Angrebet begyndte klokken 2,40 om eftermiddagen, og soldaterne gjorde meget mere modstand, end vi havde ventet. En sergent, der var bevåbnet med en M-1, gav os en salve, hvad gang vi bad dem overgive sig. Vi fik ordre om at bruge vores gamle, brasilianske granater. Luis Crespo og jeg smed vores : men de gik ikke af : Raul Castro smed en stang dynamit med samme negative resultat. Det blev nødven-

digt at komme nær på husene og sætte ild til dem og endog risikere liv og lemmer. Til sidst kom Luis Crespo og jeg tæt nok på et af husene, og satte ild til det. Det blændende lys gav os en chance til at se at det var et laggerskur for kokosnødder, men den overvældende effekt lammede soldaterne, og de opgav kampen.

Camilio Cienfuegos var den første, der kom ind i huset, hvor der lød råb om overgivelse. Vi tog et hurtigt overblik over vort krigsbytte : otte Springfield, et Thompson maskingevær og omkring 1000 skud : vi havde affyret omkring 500 skud. I tilgift havde vi fået patronbælter, bensin, knive, tøj og noget mad. Tabslister : to soldater var døde, fire sårede. Vi tog tre fanger.

Vores mænd havde ikke fået en eneste rift. Vi satte ild til soldaternes huse og efter at have set til de sårede - tre af dem var alvorligt såret og vi fik at vide senere, at de døde - trak vi os tilbage. En af soldaterne sluttede sig senere under Raul Castros kommando, og døde ved en flyveulykke ved krigens slutning. Vores indstilling til de sårede var i skarp kontrast til den tyranniske hær. De ikke blot dræbte vore mænd : de lod også deres egne i stikken. Denne kendsgerning gjorde et dybt indtryk på fjenden og det var et instrument i vor sejr. Fidel gav ordre til, at det nødvendige medicin skulle overlades til fangerne, så de kunne tage sig af de sårede. Jeg var forfærdet, som psykiater, over denne afgørelse, fordi jeg følte nødvendigheden af at gemme al medicin til vore egne mænd. Vi frigav alle civile og den 17 klokken 4,30 startede vi mod Palma Mocha, vi kom dertil om morgenen og fortsatte gennem Sierra Maestas mest ufremkommelige områder. Dette slag var rebel-hærens sejerrieste. Det var kun i dette slag og det følgende, at vi havde flere våben, end vi havde mænd. Bønderne var endnu ikke modne til at deltage i kampen, og forbindelse med byerne forekom praktisk ikke.

Følgende bøger af Che kan fås herhjemme:

"Venceremos! The Speeches and Writing of Ernesto Che Guevara", redigeret af J. Gerassi, Macmillan, New York, 442 sider, 7,95 dollar. "Reminiscences of the Cuban Revolutionary War", af Che Guevara, oversat fra spansk, Monthly Review Press, 42,85 kr. "Episodes of the Revolutionary War", af Che Guevara, oversat fra spansk, International Publishers, New York, 144 sider, 1,65 dollar. "Che Guevara speaks", udvalgte taler og essays, redigeret af G. Davin, Merit, New York, 150 sider. "Gerilja", oversat fra fransk, 172 sider, Pax forlaget, Norge, 21,20 kr.

Citaterne er hentet fra "Reminiscences of the Cuban Revolutionary War", Monthly Review, oversat af Jørgen Auvig.

De omtalte bøger af Che Guevara kan bestilles gennem Erik Kramshøj, P. Haase og Søns Boghandel, Løvstræde 8, Kbh. K. Tlf. (ol) 11 59 99.

it

UNDERGRUNDSBLADE

INTERNATIONAL TIMES
THE ORACLE
OZ
EAST VILLAGE OTHER
ALBION
OG ANDRE

**SUPER
LOVE**

LARSBJØRNSTRÆDE 13,
1454 KBH. K.

Trykt i Sankt Annæ Trykkeri 1/4 København

LOVE: Hvad kan vi vente af plader fra jer i den nærmeste fremtid?

A.L.: Vi skal til Amerika den første uge i juni, og for at tage derover må vi have en lp færdig. Det ville være dumt at tage derover uden at have en ny lp at sende ud. Vi gør et stort arbejde ud af at gøre vores næste lp til en virkelig god plade, men som det er gået, kan den ikke blive færdig i tide, så vi har besluttet at lave en ekstra lp, som vil blive optaget "live" i England i en lille klub meget nær det indspilningsstudie, vi benytter. Der bliver placeret mikrofoner i klubben, og fra dem går ledningerne over taget til studiet, således at det bliver en studiooptagelse af os "live", hvilket skulle blive godt. Pladen bliver helt sikkert udsendt i Amerika samtidigt med vores tourne. Hvis den bliver bemærkelsesværdig god, vil den sandsynligvis blive udsendt generelt.

Den vil komme til at indeholde vores nuværende scenenumre. Vi laver et halvanden times show og piller de bedste fyre minutter ud til lp'en. Den anden lp, som vi bruger al vores tid på, vil blive udsendt i slutningen af august. Vi gør en masse ud af den. For eksempel benytter vi forskellige indspilningsstudier for at få forskellig lyd ud af det. Indtil nu har vi ikke set teksterne som andet, et underligt udtryk måske, end et middel til at komme i den rigtige stemning, men til den næste lp har jeg skrevet nogle tekster, der indeholder lidt mere end det. Det bliver en slags små sociale kommentarer for eksempel om, hvordan gennemsnitsengländeren reagerer på dagligdags ting, som at mælken er sluppet op nogle timer tidligere, end den plejer. Men der bliver ikke tale om noget budskab.

LOVE: Var I tilfredse med jeres første lp?

A.L.: Dengang 'jo, taget i betragtning, at det var den første større indspilning, vi nogensinde havde lavet. Vi var glade for den, da vi hørte den færdigindspillede plade, men når vi lytter til den nu - denne kunne være meget bedre.

LOVE: Er noget ændret fundamentalt siden da?

A.L.: Nej. På august lp'en bygger vi stadig på vor oprindelige stil, som indeholder blues, jazz samt det lidt mere frie, men vi adskiller det og blues'en bliver meget "bluesy" indspillet med en slags 1920-sound og jazzen bliver meget "jazzy". Vi har f.eks. et meget Wess Montgomery præget nummer med. Vi bygger en del på stereoeffekten med lyde, der farer frem og tilbage mellem kanalerne. Den

ALVIN LEE TEN YEARS AFTER

vil blive udsendt i mono, men skal helst lyttes til i stereo.

LOVE: Er I under indflydelse af grupper eller personer. I så fald hvilke eller hvem?

A.L.: Vi holder meget af at føle, at vi ikke kan sammenlignes med andre. Det kan vi sandsynligvis, men vi prøver at skabe vores eget. Den blues- og jazzpåvirkning, vi bygger på, er af gammel oprindelse, og den bliver kun brugt som et grundlag. Vi spiller ik-

ke ren jazz eller blues, men "bajer" det til en 1968-udgave af det. Vi bliver ofte sammenlignet med Cream. De har også guitarer med, og de er også gode musikere, men jeg tror ærligt talt ikke at en sammenligning kan føres længere end dertil, fordi musikerens spille måde og instrumenternes musikalske placering er helt anderledes. Det skal ikke forstås sådan, at jeg ikke bryder mig om Cream, jeg synes vældig godt om dem, men vi styrer be-

vidst uden om at lave noget, der ligner Creams musik.

LOVE: Er du tilfreds med den gruppe, du har nu?

A.L.: Ja, vi styrer alle mod samme musikalske mål. Nogle grupper kan lave noget godt sammen, det sker for eksempel med Cream nu, men selv om det går godt nu, vil det opløses inden længe, en ønsker at spille jazz, en blues og for hurtigt frem og alle øjnene rettet mod det samme, og det er rart.

LOVE: Tror du, at det er klogt at udsende en "live" lp nu, hvor I virkelig er ved at blive et navn, og man derfor forventer noget "større" fra jer?

A.L.: Det gør vi med vilje, fordi vi ikke ønsker at presse os selv ind i noget som for eksempel først at udsende en blues-lp, så en vestkyst-lp, og derefter en freak-out-lp. Vi ønsker ikke at gøre noget blot fordi det ønskes eller forventes af os. Vi vil hellere lade tingene glide, og lade dem udvikle sig i overensstemmelse med det, vi selv ønsker eller føler. Vi vil sandsynligvis være et stykke længere fremme på vores august lp, men det ville være dumt at prøve at skubbe sig selv så hurtigt frem og for hurtigt frem og lave noget der er anderledes, blot fordi nogen forventer det.

LOVE: Er der nogen grupper du specielt synes om?

A.L.: Jeg lytter ikke ret meget til andre grupper.

LOVE: Er det fordi du er bange for ubevidst at putte andres musik ind i din egen?

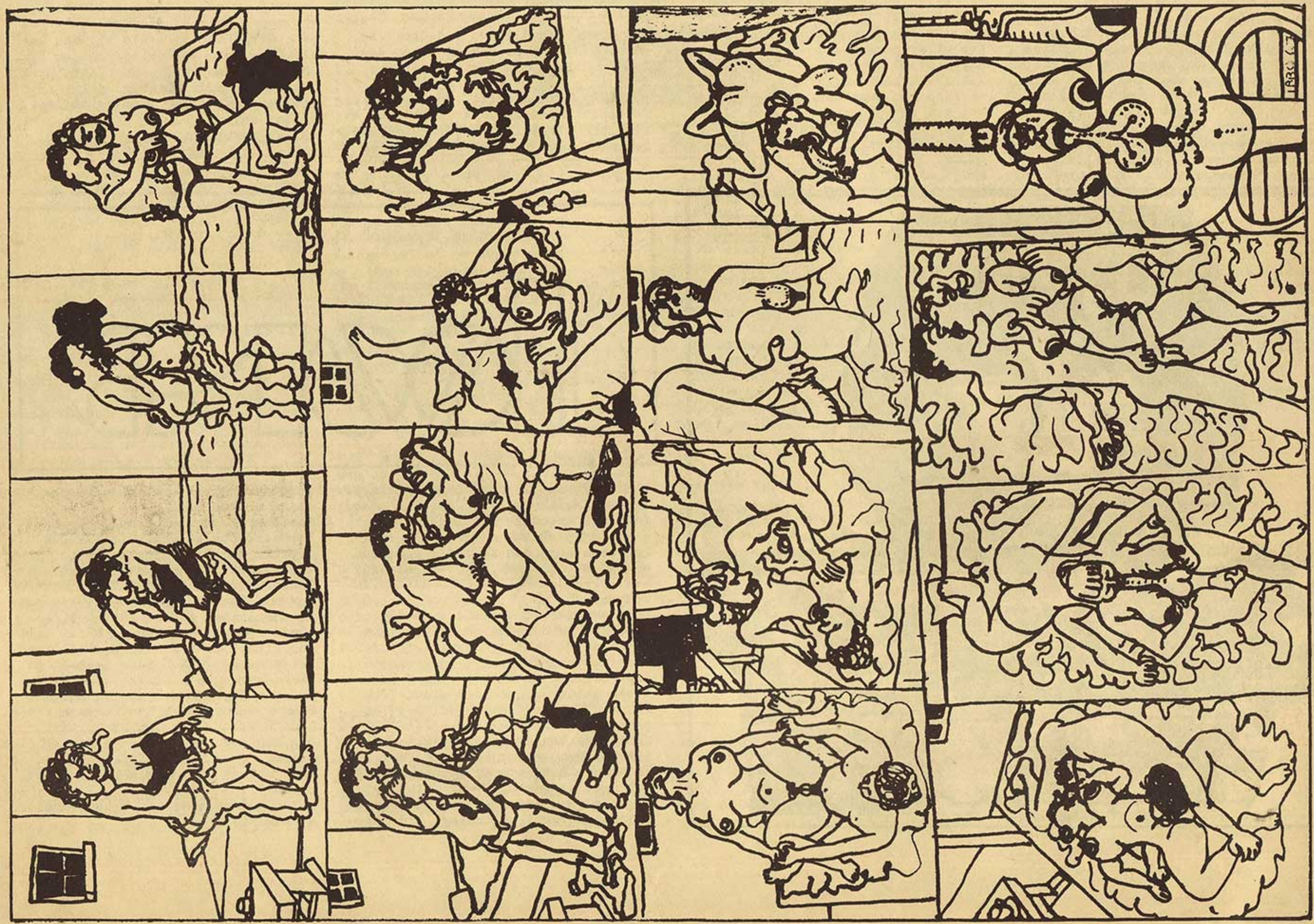
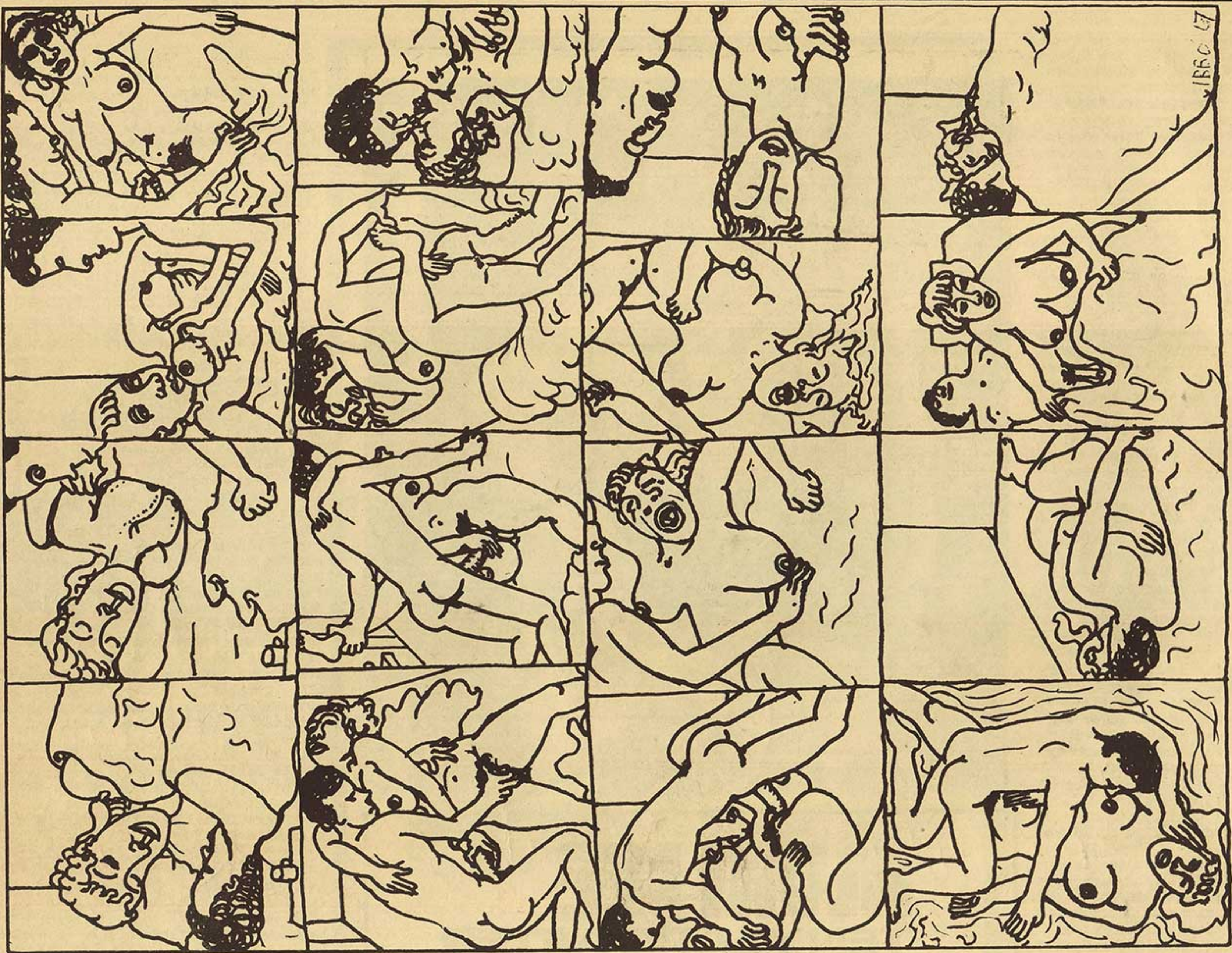
A.L.: Muligvis. Det er også muligt, at det er fordi jeg er for langt inde i det. Hvis jeg hører en plade med en gruppe af samme type som os, er jeg for langt inde i det til at kunne værdsætte det for det, det er. Jeg lytter ikke til sangen eller melodien, men til hvordan guitaristen spiller, hvordan det er produceret o.s.v.. Jeg foretrækker at lytte til musik, hvor jeg ikke selv kan spille, for hvis jeg kan spille musikken tilsvarende, føler jeg ingen beundring for fyren, der spiller. Jeg ved jo, hvad det er, han laver.

Derimod er jeg i den seneste tid blevet meget optaget af orgelmusik. Det kan bevæge mig at lytte til. Jeg kan virkelig føle beundring for den fyr, der magter at betjene dette kolossale instrument ordentligt. Fødderne arbejder, hænderne farer frem og tilbage, og det hele bliver en stor, fantastisk mur af lyd. Det kan virkelig bevæge mig.

Denne nye single fra en af de betydeligste amerikanske grupper, the Doors, falder i naturlig forlængelse af gruppens to lp'er. Det musikalske grundlag er stadig den kontante beat, de enkle melodiliner, de overraskende, men i grunden helt simple harmoniseringer. Som det ofte er tilfældet hos Doors, begynder melodierne på denne plade forholdsvis pænt og uskyldigt, for til sidst at spænde op til en dramatisk, pågående mur af lyd. Dette gælder specielt a-siden "The Unknown Soldier", som ender i en kogende, intens, håbløshed: "It's all over". Teksten er isvrigt ikke politisk. Krigen er forbi, men betyder ikke fred eller harmoni for mennesket. Det hele er forbi, der er intet nyt at håbe på i det fremmedgjorte samfund, de lever i. Et indlagt lydbille-

de af en henrettelse understreger denne erkendelse. B-siden "We could be so good together" er knap så pessimistisk. Den udtrykker the Doors eneste håb: Kærligheden. "Vi kunne have det så godt sammen, jeg VED vi kunne". Men der er ingen fuldstændig overbevisning, nærmest en vilje til at håbe mod den sunde fornuft, som ved, at "I'll tell you lies, I'll tell you wicked lies". Dette nummer indeholder isvrigt en smukt svævende guitarsolo af Robby Krieger. Isvrigt er jo alle Doors bemærkelsesværdige instrumentalister. Jim Morrisons sang er et kapitel for sig. Han ejer en magt over sin fyldige stemme, der giver ham mulighed for at spænde over hele registret fra det blide til det aggressive eller desperate. Og hvad bedre er: han forstår at administrere den.

DE FORENEDE STATER ER IKKE DELTAGER I NOGEN GÆLDENDE TRAKTAT, SOM I TILFÆLDE AF KRIG FORBYDER ELLER BEGRÆN- SER BRUGEN AF GIFTGAS ELLER ANDRE FORMER FOR GAS, RØG - ELLER BRANDUD- VIKLENDE VÅBEN ELLER AF BAKTERIOLO- GISK KRIGSFØRELSE.

American Army Field Manual. FM. 27. (10 juli, 1965) III. p. 236.

Lyden af sprøjteflyvemaskinerne dør bort. En fin tåge falder usynligt og dækker alt levende. Snigende død driver med luftstrømmene og aflejrer blidt lag på lag over jordens overflade.

Snart skrumper bladene på træer og buske ind og falder af. Frodige træer bliver sterile og gølle. Afgrøderne visner.

Jorden optager en dødelig dug og livgivende organismer ødelægges. Bønder tvinges til at flytte til flygtningelejre uden noget håb om at blive i stand til at dyrke jorden igen i mange år.

Insekter dør i millionvis. Fugle, der udsættes for kemiske sprøjtevæsker dør en pinefuld død eller sulter i hjel af mangel på insekter. Dyr, der bliver direkte udsat, bliver langsomt kvalt og får fordøjelseskana- len ødelagt, hvad der forårsager blødning ud af munden. Indirekte for- giftning forårsages ved indtagelse af forurenede planter.

Denne proces, kendt som "bladudvik- lingsødelæggelse" (defoliation), be- gyndte i Vietnam for seks år siden. Sprøjtevæskerne, med kodenavnet 2,4-D og 2,4,5-T, bliver klassificeret som ufarlige for mennesker, og dog er an- tallet af optegnede tilfælde om syg- dom og død, som direkte resultat her- af, overvældende. Alene efter et kemisk bombardement af 6 Cambodiske lands- byer nær grænsen (23 juli 1964) døde 71 personer, for størstedelen børn og gamle, efter at have spist de sprøj- tede planter. Dette såkaldte "ukruds- middel" har ødelagt mere end 500,000 acres jungle og 150,000 acres opdyr- ket jord og det bruges stadig. Hun- dreder af miles agerland og græsgan- ge er blevet gjort ubrugelige, hvil- ket har katastrofale følger for en bondebefolkning, der er berøvet sit brød.

Men dette var kun begyndelsen. Viet- nam er ikke blot blevet et forsøgs- center for magtpolitik men også for- søgskanin for djævelske videnskabe- lige eksperimenter. Og alt dette i den vestlige verdens nationale og offentlige interesse og sikkerheds navn, således at vi kan være blandt de første med viden om stofferne, så man tør slippe dem løs, stoffer, der meget vel kan give bagslag og ud- slette hele jordens befolkning, når de eksisterende magter har forårsat- get den tredje og sidste verdenskrig. Udvidelse af krigen i Vietnam bety- der en intensivering af umenneske- lige forskningsprojekter.

Skønt verdens øvrige stormagter (44 ialt) samarbejdede om Geneve-af- ta- len i 1925, der drejer sig om forbud mod brug af kulilte, giftgas eller andre gasarter samt bakteriologisk krigsførelse, nægtede Amerika og Ja- pan at underskrive den.

I slutningen af 1964 blev både viet- namesiske tropper og civile bombar- deret kraftigt eller oversprøjtet med "kvalme" gas, (betegnet DM) og "tåregas" (CN eller CM), som forårsager blindhed, når det kommer i for- bindelse med øjnene, lammelser ved store doser, og indvoldsskader hos

den blide dug

børn. Dette blev efterfulgt af andre forsøgsgasser, ugiftige for mennesker, som ved kulilteforgiftninger dræbte både Vietnamesere og amerikanske besættelsestropper, som bar gasmasker. Under et massivt luftangreb i marts 1966, blev Bongson bombarderet med 3,000 granater BZ nervegas, som indeholder forbindelser, der ligner LSD-25 bare stærkere, som lammer muskelkoor- dinationen og forårsager bevidstløsh- ed, feberanfald, stærk hovedpine og 10-dages hallucinationer. Først sent i 1966 begyndte Viet-cong at bruge gas mod amerikanerne. Opmuntret af manglende repressalier, resultatet af tidligere eksperimen- ter i marken og ineffektiv fordømmel- se fra verdensopinionen, fik forsker- ne frie hænder. Under top-hemmelige togter begyndte man at oversprøjt- e Vietcong med arsenik- og cyankalium- forbindelser, indtil det blev offent- ligt kendt og forsvarsministeriets

laremabakterier (tulameria : en gnaccial gnaversygdom, der kan over- føres til mennesker) og mulliggørel- sen af spredning af byldepest fra luften. Resultatet af spredning af epidemier vil være katastrofal og ukontrollabel, idet hundrede tusinder af kvadratkilometer vil blive infi- ceret.

I flygtningelejrene i Syd-Vietnam er lægerne blevet overbebyrdet med et stigende antal "feber"patienter, der daglig ankommer, lidende af byldepest, lungebetændelse, meningitis og mala- ria. Byldepest er oftest dødelig, hvis den ikke bliver behandlet. Den giver sig udslag i smertefulde kirtelhæ- velsler, der fører til lunge- og ind- voldsblødninger, og dog er mange simp- le bønder for mistænksomme overfor "små hvide piller" til at søge be- handling, før det er for sent. Forskning af bakteriologiske våben er blevet udført under kontakt med

repræsentant Cyrus Vance blev tvun- get til offentligt at erkende dette. (Daily Pennsylvanian, 1. november 1965). Der er ingen tvivl om, at den hemmeli- ge udvidelse af krigen er øget enormt siden da.

Fint forstøvet arsenik er i gasform uden lugt og ikke til at spore. Ofret har ingen mulighed for at vide, hvor- når han skal gå i dækning. De første tegn på, at man er blevet ramt er ofte akut hovedpine, kvalme og opkastnin- ger. Synet forringes hurtigt og der opstår hallucinationer, der fører til organiske psykoser og varig hjerne- skade. Store doser har samme virkning som radioaktiv nedfald. Cyankalium- forbindelser forhindrer blodet i at optage ilt og kan forårsage kvæl- ning.

Sådanne pøne former for "anti-per- sonnel" krigsførelse er længe ble- vet overskygget af klinisk endog frygteligere metoder til at udryd- de mennesker. Siden 1965 har the Travelers Research Corporation (Hartford, Connecticut) haft kontakt med USAs forsvarsministerium om masseproduktion af byldepest og tu-

luftvåbenets og hærens kemiske korps af syv førende amerikanske univer- siteter siden 1962. Undersøgelserne omfattede studiet af meteorologiske forhold i sydøstasien med henblik på luftspredning af epidemier, såsom miltbrand, influenza, hvedeskimmel og andre plantesygdomme. En kvindelig videnskabsmand fra Fort Detrick la- boratorierne i Maryland har fået Army Medal for Distinguished Servi- ces (den højeste amerikanske militæ- re udmærkelse, som gives til civile), for at have udviklet en kultur af ris-meldug, der var i stand til at ødelægge rishøsten. Menneskets eller menneskelige værdier synes at være forkvælede til det sindssyge. Under 2. verdenskrig brugte videnskabs- mænd fra det mikrobiologiske forsk- ningscenter i Porton, Wiltshire, (Eng- lands center for bakteriologisk krigs- førelse) den smukke ø Gruinard ud for Skotlands kyst til eksperimenter med miltbrand. Får blev bundet til pøle og overladt til at dø, efterhånden som mikroorganismene, som var indsprøjtet i blodet, formerede sig og fremkaldte feber, ondartede blærer og lungebylder.

Sygdommen kan overføres til mennesker af inficerede dyr eller ved indånding af sporer. Øen er endnu forurennet for de næste hundrede år eller mere og in- gen må betrede den. Kun nogle få mute- rede kaniner lever blandt mikroberne. Lejlighedsvis udbryder der miltbrand på hovedlandet en mile borte. Døde ka- niner kan skylle i land. Fugle kan bære bakterier i land, så længe øen råd- ner ud for kysten. Det er et isoleret fænomen. Men Vietnam? Skal der være et nyt voksende sår på jorden?

Det tyvende århundredets tilbedelse af videnskabsmanden og tro på tinge- nes orden kan få frygtelige følger for den menneskelige races eksistens, hvis forskningen udelukkende er i hænderne på politiske og militære ud- byttere.

Hvor længe kan vi tillade os passivt at iagttage gennemsnitsvidenskabsman- den, der frigør døbringende kræfter, om hvis kosmiske følger han intet ved? Vil vi stadig være så imponere- de, når vi dør som fluer af ukontrol- leable sygdomme eller dør af sult på en forgiftet jord? Denne biologiske uligevægt, skabt af planteurening alene vil kunne forårsage usigelig skade på den livsvigtige vægt, der afvejer livet og dets udbredelse på denne planets overflade.

Samvittighedsfulde videnskabsmænd bliver truet med udelukkelse fra statens laboratorier, hvis de prote- sterer, eller gør sig til talsmand for humane synspunkter, eller de bliver sat på den sorte liste som reak- tionære og således nægtet udfoldel- sesmuligheder for deres talent an- detsteds og bliver på den måde be- røvet levebrødet for sig selv og deres familier, medmindre de er vil- lige til at indordne sig under det statskontrollerede vanvid. Tyve amerikanske videnskabsmænd, der blandt syv Nobel-pristagere, der var bange for den tiltagende fare, sendte et dokument til præsident Johnson, hvori de bad om afslutning på den ke- miske og bakteriologiske krigsførel- se i Vietnam. Bønner blev ignoreret. Hvis anklagen for at være et for ufølsomt samfund skulle rejses noget- steds, måtte det være mod en kærlig- hedsløs generation, som har lukket sine øjne for uretfærdigheder og si- ne ører for smertensskrig. Som vi sår, så høster vi. Hvis vi kan betragte og acceptere den stigende umenneske- lighed mod andre uden at sige en lyd, så vil loven om årsag fremkalde sin undergravende skade på verdensmenta- liteten. Dersom ideen om bakteriologisk krigsførelse bliver acceptabel andet- steds, så vil de værste rædsler allere- de være rodfæstet og forventet i den fælles godkendelse, når bagslaget kom- mer. Fædrener synder vil blive nedar- vet til sønnerne uden nåde. Men... den unge generation har altid været utaknemmelige.

Artiklen er oversat fra "GANDALF'S GARDEN", et nyt engelsk undergrunds- blad, hvis første nummer udkom i maj.

NYE BLADE

Englands undergrundspresse vokser. Indtil for nyligt fandtes der kun IT, der kommer hver 14 dag, og OZ, som er et månedsblad. Men nu er der duk- ket to nye undergrundsblade op... CANDALF'S GARDEN og ALBION. ALBION er trykt i magasin-format og ligner i udseendet Californiens ORACLE. Smukke farvetryk, digte, en god UFO- artikel, slinger tegninger og artik- ler om meditation m.m.. Det virker lidt passe i 1968, men med tiden skal det nok vise sig, at det bliver et betydningsfuldt blad. ALBION bliver distribueret gennem SUPERLOVE.

S : Foretrækker du at spille foran et publikum eller for dig selv som f.eks. i et studie?

EC : Det keder mig en del at lytte til mit eget guitaraspil, for jeg er ikke en god tilhører. Hvis der er mennesker til stede, går man et skridt videre.

S : Hvor meget indvirker din sindsstemning på dit spil?

EC : Du mener narkotika?

S : Næ, ikke specielt...

EC : Ser du, vi spillede et par gange på nogle meget dårlige steder. Det var i nord England, og det ene sted var på en mole. I en balsal på enden af en mole. Det var ligesom tyve år ved siden af. Du ved, det hele var som at være i en anden tidsalder. Jeg kunne ikke finde noget, jeg kendte og kunne holde fast i. Vi optrådte også i en klub, hvor jeg plejede at spille med The Yardbirds. Det var det samme nu som dengang. Det samme publikum... meget hysterisk og neurotisk. Når man går på scenen råber og skriger alle... man prøver som en gal at finde melodien. Den slags ting gør mig bange. Hvad jeg faktisk foretrækker er koncerter. Jeg kan virkelig godt lide at spille til koncerter, fordi det hele er mere afslappet. Publikum sidder på deres pladser, de er rolige, og så er det op tilen selv at opbygge et musikalsk højdepunkt. Det er meget behageligere at arbejde med.

S : Hvad synes du om Jimi Hendrix?

EC : Jeg vil nødig være kritisk. Jeg synes, han synger godt: han spreder bare omkring sig, at han ikke kan synge, og folk godtager det. Jeg synes, at han synger udmærket. Jeg synes også, at han er en stor guitarist. Jeg bryder mig ikke om at kigge for meget på ham, jeg kan bedst lide at lytte til ham.

Da han først kom til England, du ved, var folk helt vilde med en neger. De kunne lide denne magiske ting, det seksuelle. De faldt alle for det. Og Jimi kom herover og udnyttede det til det yderste. Enhver faldt for det. Lort. Jeg faldt for det. Efter et stykke tid begyndte jeg at fatte mistanke til det. Efter at have lært ham at kende, fandt jeg ud af, at det er ikke det, det drejer sig om, overhovedet ikke. Det han laver på scenen, når han laver det, er for at prøve publikum. Han foretager sig en masse, han leger med tungen og spiller sin guitar på ryggen og gubber den op og ned af sine nosser. Så kigger han på sit publikum, og hvis de ikke synes om det, så vil han spille "straight", fordi han ved, at han er nødt til det... Hvis de kan lide det, kan han ikke lide publikum. Og han fortsætter med at lave alt det her skæg. Det er mærkeligt. Jeg har hørt om, at han kom ind på scenen og lavede alt det her lort i første afdeling, og folk var vilde med det. I anden afdeling spillede han bare, og det er virkelig godt. I England har han hele kombinationen. Han var lige det, markedet ønskede, en psychedelic popstjerne, som så "freaky" ud, og de er også helt vilde med negre og denneher blues ting. Så Jimi spadserede lige ind, gav den hele armen, og lavede det med et snuptag. Det var den perfekte opskrift. Under hele skallen, er han et

fantastisk stort musik talent. Han er virkelig en af de fineste musikere på den vestlige scene. Hvis blot man skraber hele den skal, han slæber rundt på, af, vil man finde en fantastisk talentfuld fyr og en smuk guitar-spiller af hans alder. Jeg bryder mig blot ikke om alle de hersens plastic ting.

S : Hvem startede det her med håret?

EC : Jeg tror, Dylan startede det. Det er meget sjovt, for det er blevet en fashionabel ting i England. Jeg gjorde det, fordi jeg syntes om Dylans hår. Jeg gik hen og fik mit hår rullet op. Så kom Jimi med krøllet hår, og hans gruppe fik det for at fuldføre denne image, og alle andre gjorde det, fordi de synes om Jimi og andre gjorde det, fordi de syntes om mig, antager jeg. Det blev en tendens at have krøllet hår i England.

S : Hvad var din første oplevelse med musik, som du kan huske, nogle siger Humpty Dumpty, hvor du spurgte dig selv: "Hvad foregår der på den radio?"

EC : Chuck Berry var først. "School-days" og senere "Johnny B. Goode". Det startede jeg med. Jeg var omkring 16 eller 17 år gammel. Da jeg var 17 satte jeg mig virkelig ind i det, alene. Jeg lærte af gramfonplader. Jeg antager, at enhver der har spillet et strengeinstrument har haft indflydelse på mig. Al den indiske musik og alle blues musikere, jeg har hørt, har påvirket mig. Der er en masse andre felter, jeg end ikke har rørt ved, musikområder som jeg end ikke har været nær. Jeg er også blevet påvirket af mennesker, der ikke spillede på et strengeinstrument. Der er en blues-mundharmonika spiller, der hedder Little Walter Jacobs, som spiller virkelig godt på mundharmonika. Han påvirkede mig meget, fordi du kan overføre, hvad han laver, til guitar.

S : Og andre guitarister?

EC : I begyndelsen spillede jeg nøjagtigt ligesom Chuck Berry i 6 - 7 måneder. Du kunne ikke høre nogen forskel, da jeg spillede i The Yardbirds. Så begyndte jeg at beskæftige mig med ældre bluesfolk. Fordi han var så umiddelbart anvendelig, synes jeg om Big Bill Broonzy : så hørte jeg om en masse fyre, jeg aldrig havde hørt om før, Robert Johnson, Skip James og Blind Boy Fuller. Til sidst blev jeg fuldstændigt overvældet i denne nye verden. Jeg studerede den, sprang på hovedet ud i den og kom tilbage midt i den. Jeg var omkring 17-18 år. Da jeg vendte tilbage midt i den, vendte jeg mig mod B.B. King, og sådan har det været siden. Jeg synes stadig, at der ikke er en bedre bluesguitarist i verden end B.B. King.

S : Men er han din vigtigste påvirkning?

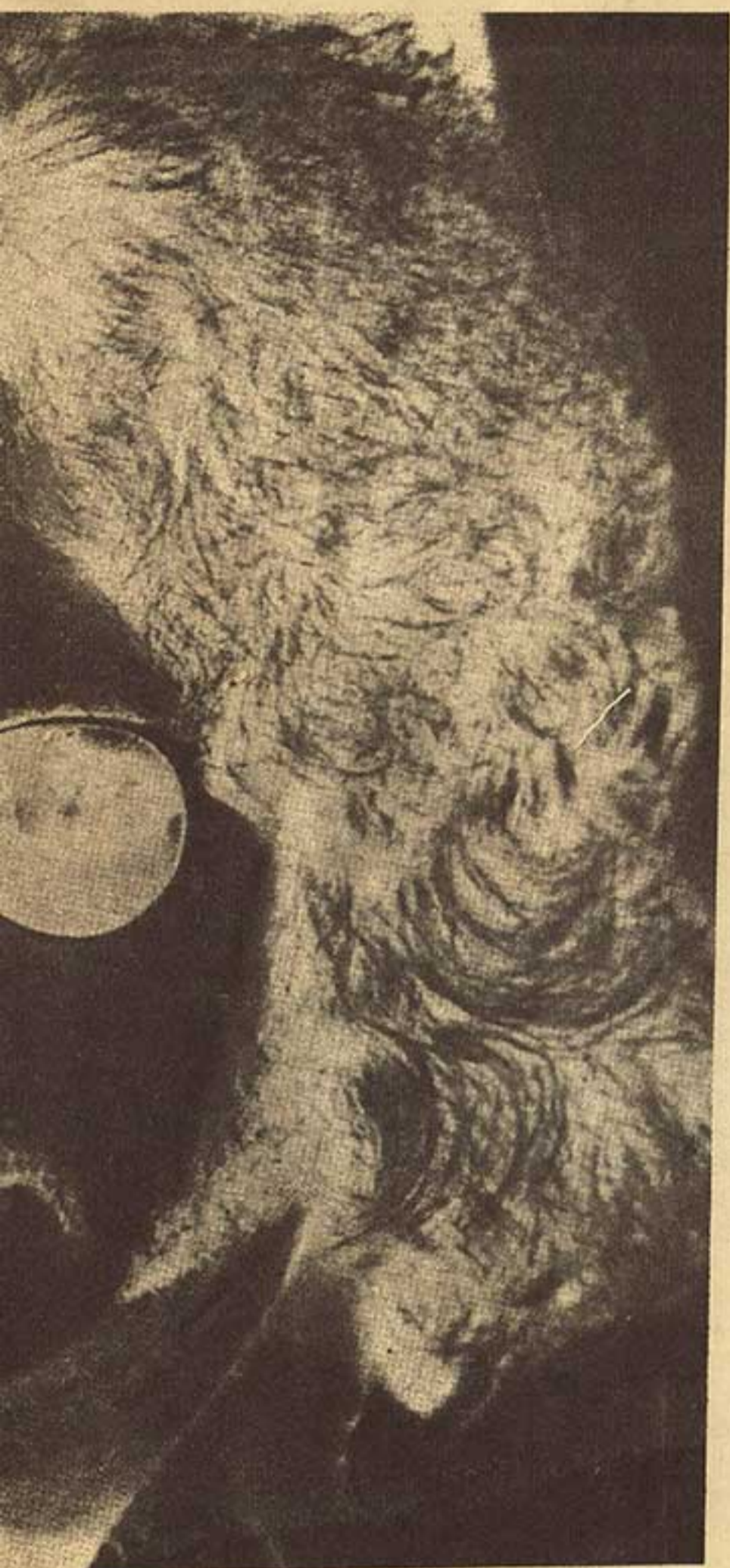
EC : Nej. Han dækker et område, det bedste område. Lige i øjeblikket er jeg mere under indflydelse af indisk musik, ikke strukturelt, men af dens atmosfære og idealer. Ikke noderne : jeg tænker ikke på at begynde at spille citar eller få min guitar til at lyde som en citar. Jeg har blot åbnet mit sind overfor den kendsgerning, at man ikke behøver at spille arrangementer, men blot improvisere hele tiden. Det er det, jeg gerne

**CLAP
INTER**

TON VIEW

vil frem til : hvor jeg aldrig behøver at spille andet end improvisationer.

S : Hvad med de andre Kings, Albert og Freddy?

EC : Albert er storartet, fordi han stadig indspiller og kører videre. Freddy har jeg ikke hørt noget til i lang tid.

S : Du lavede et af Freddy Kings numre med John Mayall?

EC : Det var ikke fordi, jeg brød mig så meget om nummeret, det passede blot ind i det, jeg spillede. Jeg syntes ikke så godt om "Hideaway". I virkeligheden kan jeg ikke så godt lide hans instrumentalnumre. Han bestiller aldrig for meget, når han laver instrumentalnumre. Han spiller bedst, når han synger.

S : Hvem har haft indflydelse på dig som person?

EC : De første to mennesker, jeg tænker på, er fra musikverdenen. Det er ganske simpelt fordi, det er den verden, jeg lever i. Den første er Mike Bloomfield. Hans måde at tænke på chokerede mig virkelig første gang jeg mødte ham og talte med ham. Jeg har aldrig mødt nogen med så stærke overbevisninger. Og Dylan sagde mig virkelig noget. Han er virkelig et prægtigt menneske ...taler lige ud, du ved. Disse to er de største påvirkninger, fordi de er så troværdige. Jeg tror mere på disse to fyre end på en masse andre ting.

S : Er du interesseret i country og western musik?

EC : Ikke i det de fleste mennesker vil kalde country og western. Jeg er interesseret i Hillbilly musik og den ægte folkemusik. Jeg er ikke interesseret i poppen, overflade tingen. Min favorit musiker, er en fyr der hedder Roscoe Holcum, som er banjo spiller og har helt sin egen stil. Han kalder den "the high lonesome sound". Det er næsten for meget. Han spiller meget, meget hurtigt. Jeg synes om Carter familien. Jeg bryder mig ikke om al den plastic musik, der strømmer ud fra Nashville i denne tid.

S : Var The Yardbirds din første gruppe?

EC : Nej, jeg spillede med to amatørgrupper i min fritid. Den ene hed "The Roosters" og den anden hed "Casey Jones and the Engineers". Jeg blev ikke i nogen af grupperne i mere end to uger. Det var faktisk en slags jam-sessions. Så fik jeg tilbudt et professionelt job hos Yardbirds.

S : Fra gruppens begyndelse?

EC : Ca. to uger efter dens start. Jeg var sammen med dem i halvandet år. De var ikke for ivrige efter at lade det slippe ud, at jeg var holdt op. Folk, der forlod grupper i de dage, var nogle dumme svin.

S : Hvorfor har de haft så mange successfyldte guitarister?

EC : De guitarspillere, som spiller med dem, bryder sig ikke om dem. Jeg blev narret til at tilslutte mig gruppen, tiltrukket af denne her popping, de store penge og dullerne. Det gik i noget over et år, så begyndte jeg at tage musik alvorligt. Jeg indså, at jeg ville spille resten af mit liv, så jeg måtte hellere begynde at gøre det på den rigtige måde. Jeg spillede, hvad de ønskede, jeg skulle spille.

S : Efter The Yardbirds?

EC : Jeg havde til hensigt at lægge

det hele på hylden. Jeg var skruet helt op. At spille med sådan en gruppe bringer en i en mærkelig sinstemning. Man mister en masse af sine oprindelige værdier. Jeg holdt så fri et par uger sammen med en ven. Jeg lavede ikke noget og blev da tilbudt et job hos Mayall, som jeg beundrede meget for hans "renhed". Hvis jeg skulle slutte mig til nogen, kunne det lige så godt blive ham. Jeg spillede med ham i halvandet år. Så kom jeg virkelig ind til min musik, fordi de tog musikken alvorligt, og jeg udviklede den. Så besluttede jeg, at jeg ønskede at gå videre end gruppen gjorde. De holdt sig til Chicago-blues. Jeg ville gå i en anden retning, og stille min måde at spille guitar på i en anden sammenhæng, en ny sammenhæng i popmusikken. Jeg mente, at musikken var mere for mig end blot Chicago-blues, f.eks. beatmusikken som er mere nutidig.

S : Vil du karakterisere det du laver nu som mere beat end blues?

EC : Ja.

S : Hvorledes samlede du Cream?

EC : Vi kendte hinanden fra vores respektive grupper, Jack fra Manfred Mann og Ginger Baker fra Graham Bond.

S : Jeres første sammenspil var på Windsor Festivalen, ikke?

EC : Ja. Vi havde fundet ud af, at vi ønskede at spille sammen mere end nogen andre overhovedet og dannede en gruppe. 100% samarbejde. Vi dannede den bare. Det var ikke særlig svært, det var faktisk let. At få det hele til at fungere i starten var faktisk svært, fordi vi ikke havde nogen ide om, hvad vi ville spille, vi vidste bare, at vi ville spille sammen. Vi havde ikke nogen fornemmelse af hvilket materiale vi skulle have fat i og i meget lang tid var det svært at finde den rigtige retning. Vi lavede en masse numre, som andre folk havde skrevet. Jack kunne ikke overkomme at lave ret mange ting. Der er et par beat og blues numre, som vi stadigvæk bruger, men det er kun efter eget ønske og ikke tvang.

S : Hvad betyder "Disraeli Gears"?

EC : Det er et ordspil : det betyder ikke noget. I England er det mode, at køre på baghjulet af en racercykel, på hjulnavet sidder der en gearkasse, der har ti gear, den kasse hedder en "derailer". Sådan er ordspillet. Vi kørte en aften i en bil og sad og fandt på ordspil og "Disraeli Gears" dukkede op, og jeg sagde, at det ville være et godt navn til pladen.

S : Vil du karakterisere dig selv som bluesmusiker?

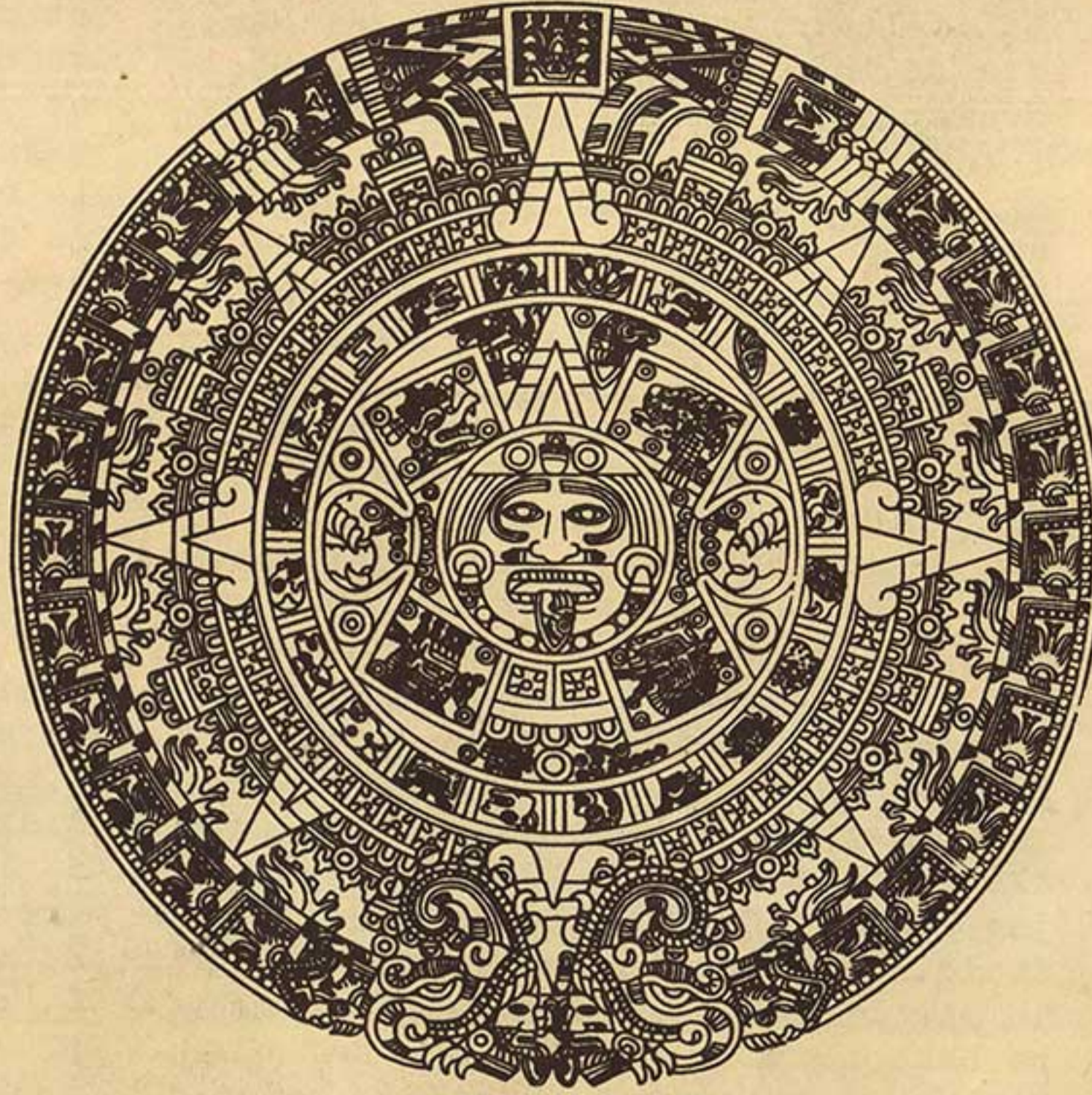
EC : Nej, jeg tror ikke, at jeg virkelig står for blues mere. Ikke rigtigt. Jeg har meget af det i mig endnu og endnu mere i min musik, men det er ikke blues mere.

S : I hvilken retning vil du gerne føre Cream?

EC : Ikke noget mere ambitiøst end at være så frie musikere som overhovedet muligt. Man kan ikke sige, hvor det vil bære hen rent musikalsk. Jeg ved ikke, hvor jeg vil bevæge mig hen i det næste år. Jeg ved, at jeg må blive mere fri og ikke sætte mig i bås eller spille som andre folk eller endog være under påvirkning af andre mennesker.

LÆS SUPERLOVE HVER MÅNED
FOR SAGLIG BEAT ORIENTERING

BUDSKAB FRA FORTIDEN

I BOHISTANS HULER HAR MAN FUNDET INSKRIPTIONER, DER SAMMEN MED ASTRONOMISKE KORT VISER DEN STILLING, SOM STJERNERNE HAVDE FOR 1300 ÅR SIDEN. LINIER FORBINDER VENUS MED JORDEN.

H.P. Lovecraft (se SUPERLOVE nr. 6) brugte gennem hele sin forfattervirksomhed den ide, at jorden engang blev beboet af en anden race, som, idet den praktiserede sort magi, mistede fodfæste og blev fordrevet. Den bor nu udenfor jorden og er klar til at overtage denne jord igen på et hvilket som helst tidspunkt.

Ideen om tidligere civilisationer, der er vores overlegen, kan findes i alle racers litteratur.

Dzyans Bog taler om "Overjordiske væsener af fantastisk aspekt", som forlod jorden, idet de stjal al kundskaben fra den urene menneske race, og udslettede alle spor af deres tilstedeværelse ved opløsning. De forsvandt i flyvende stridsvogne, der blev drevet af solen, for igen at komme til deres land af "metal og jern".

De hellige Hindutekster, som for eksempel RAMAYANA og MAHA BHARATRA indeholder beskrivelser af luftskibe, der viste sig på himlen lige ved jordens begyndelse og som lignede kugle eller søgdeformede, blåligt lysende skyer. De kunne cirkle om jorden adskellige gange og blev drevet af en overjordisk kraft, som slog mod jorden når de lettede (eller af en vibration drevet af en ypperlig, usynlig kraft). De udsendte "søde og melodiske lyde" og et "skinnende lys, klart som ild" og deres bane var ikke lige, men viste sig "at følge en lang og bølgende kurs, der bragte dem nærmere eller fjernere fra jorden".

I MAUSOLA PURVA finder vi den følgende beskrivelse, som må have været uforståelig for det nittende århundredes etnologer, skønt den ikke er det for os idag. "Det var et ukendt våben, en jerntordenkilde, en gigantisk budbringer om død, som reducerede hele VRISHNIS race til aske. Kroppene var så forbrændte, at de var uigenkendelige. Deres hår og negle faldt af, lertøj revnede uden nogen egentlig grund, og fuglene blev hvide. I løbet af et par timer var alle fødevarer besmittet. Tordenkilden blev reduceret til fint støv".

EN TYSK INGENIØR, WILHELM KONIG, FANDT PÅ ET UDVEKSLINGSBESØG TIL BAGHDADS MUSEUM NOGLE FLADE STEN, SOM VAR FRA IRAK, I VIRKELIGHEDEN VAR DET ELEKTRISKE BATTERIER, SOM HAVDE VÆRET I BRUG TO TUSINDE ÅR FØR GALVANI.

Er det virkelig muligt, at der har været tidligere civilisationer, som har overgået os i viden om rumfart, atomenergi og atomvåben? Vidnesbyrdene, som ligger gemt i gammel litteratur, giver denne teori vægt. Der er også, som illustreret ovenfor, ikke

mangel på beskrivende passager som har lighedspunkter for dem, der læser om nutidige hændelser indenfor UFO-verden.

Hvis man med åbent sind undersøger den rigdom af materiale, som er tilgængeligt, er det svært at forblive blind overfor den kendsgerning, at den kundskab, som videnskaben nu majsommeligt kæmper for at samle, i århundreder har ligget lige omkring os i historiske biblioteker. Har vi "glemt" det, vi engang havde kendskab til?

Er videnskaben ikke andet end et majsommeligt forsøg på "at huske" ting, som vi har glemt i fortiden? Eller blev kundskaben kun "givet" til os, blot for at blive taget tilbage af de samme givere? Det har taget menneskeheden 2,200 år, fra Aristarchus af Samos til det nittende århundrede, med nogenlunde nøjagtighed at bestemme afstanden fra jorden til solen: 149,400,000 kilometer. For at komme til samme resultat, var det blot nødvendigt at gange Cheops pyramiden (bygget 2900 år før Kristus) med tusind millioner. Vi ved idag, at Faroerne er fund fra en videnskab om hvis oprindelse og metoder, vi intet kender.

Vi finder dem i symbolet π , en nøjagtig udregning af varigheden af et solår og jordens radius og vægt, afbildninger af længdegrader, hvor det rigtige nord er og måske mange andre data, som endnu ikke er klarlagt. Hvor kommer denne viden fra? Hvorledes blev den opnået eller givet? Og i det sidste tilfælde af hvem?

Påskeøen, 3,000 kilometer fra Chiles kyst, er næsten så stor som Jersey. Da den første europæiske sømand, en hollænder, kom dertil i 1722, troede han, at den var beboet af giganter. Spredt over dette lille land i Polynesien er der 539 enorme statuer. Nogle af dem er mere end tyve meter høje og vejer 50 tons. Hvornår blev de rejst? Hvorledes? Og med hvilket formål? En nøjere gennemgang af disse monumenter afslører, formoder man, tre stadier af civilisationer, hvoraf den mest fremskredne er den ældste. Ligesom i Ægypten er de enorme blokke af tuff, basalt og lava rejst med forbløffende kløgtighed. Øen er imidlertid bakket, og et par få forkrålede træer har ikke kunnet være anvendelige som rulle materiale: hvorledes blev disse store sten da transporteret? Der var helt afgjort ikke nogen større, anvendelig arbejdsstyrke. I det 19 århundrede udgør Påskeøens befolkning 200... tre gange færre end antallet af statuer, og der kan næppe på noget tidspunkt have været mere end 3-4 tusinde indbyggere på denne ø, hvor jorden er frugtbar, men der er ingen dyr. Hvad skal vi tro?

De første missionærer, der ankom til øen, prøvede at fjerne alle spor af

en død civilisation. Ved foden af statuerne var der trætavler med hieroglyffer: de blev enten brændt eller bragt til Vatikanets bibliotek, som huser mange hemmeligheder. Blev dette gjort for at fjerne spor af en gammel overtro, eller for at fjerne hvad der kunne have været bevis på en eller anden ukendt magt? En fortælling om tilstedeværelsen af fremmede væsener på jorden... besøgende fra "Derude"?

De første europæiske besøgende på Påskeøen opdagede, at indbyggerne omfattede en race af hvide mænd med skæg. Hvor kom de fra? Efterfølgerne, måske, af en degenereret race, der har levet i mange hundrede år, og som idag er bukket under? Der er hentydninger i sagnene til et herrefolk af lærere, fantastisk gamle, faldet ned fra himlen.

Der er også beviser, der peger på en eksistens af hvide mænd på dette berømte plateau TIAHUANCO, som ligger i en højde af 4000 meter i Andesbjergene.

Da Incaerne erobrede denne landsdel omkring Lade Titicaca, var Tiahuanaco allerede på randen af den gigantiske, uforklarlige ruin, vi ser den som i dag. Da Pizarro kom dertil i 1532, kaldte indianerne deres erobrere for Viracochas: hvide mænd. Deres tradition, nu mere eller mindre uddød, taler om en race af enorme, hvide mænd, som kom fra verdensrummet: Solens Sønner. Mange tusind år er gået siden, de regerede over dem og underviste dem. Pludselig forsvandt de, men de vil komme igen. Overalt i Sydamerika har europæere, der drog ud efter guld hørt om denne tradition og nydt godt af den. Deres fundamentale ønsker om sejr og berigelse blev hjulpet af disse mystiske og stolte minder.

De ovenfor nævnte oplysninger er hentet fra "THE DAWN OF MAGIC" (Panther Books), af Louis Pauwels og Jacques Bergier. Bogen er også oversat til dansk og hedder "DEN FANTASTISKE VIRKELIGHED" (BORGES FORLAG). Forfatterne har samlet en enorm og imponerende samling af beviser, ikke for at forsvare en privat teori, men for "at foreslå så mange ikke urealistiske hypoteser som muligt. Mange af dem vil uden tvivl blive tilbagevist. Men hvis nogle af dem kan åbne døren for undersøgelse af ting, som hidtil har været skjult, er arbejdet ikke spildt, (og vi har ikke unyttigt afsløret os selv som vanvittige)". Det er en fantastisk bog. Vi kan kun foreslå, at du læser den.

george streeton

FØLGENDE ER EN OVERSÆTTELSE AF ET INTERVIEW MED RUDI DUTSCHKE DER KUNNE LÆSES I INTERNATIONAL TIMES NR. 29. INTERVIEWET BLEV LAVET FÅ UGER FØR ATTENTATSFORSØGET MOD DUTSCHKE.

S: Det er blevet sagt med eftertryk fra alle sider, at hvis de radikale grupper forstyrrer lov og orden, vil man skride hårdt ind overfor dem. Hvilken indflydelse vil det have på din sag?

RD: De ukompetente og impotente politikere i Forbundsregeringen og i Vestberlin kan træffe de afgørelser, de har lyst til. Undergrundsgrupper på universiteter, skoler og tekniske skoler, på fabrikker og i det brede samfund, vil ikke kunne stoppes i deres kamp mod undertrykkelsestendenser i vort samfund og i verden. Efter sådan en erklæring fra en svag og frygtsom regering, vil undergrunden begynde at varetage sine egne interesser endnu mere eftertrykkeligt. Organiseret undertrykkelse kan kun modkæmpes på en organiseret måde. Dog må vore organisationsformer udvikle sig fra sin kim. Princippet i selvorganisation er det centrale i den politisk-humane organisation af interesser, fornødenheder, håb og menneskelig elendighed, der kæmper for sin frihed.

S: En stor del af befolkningen sympatiserer med studenterne, men voldsmetoder, som at smadre vinduer og gadekampe ved sporvogne tager til, og blodsudgydelserne er ubehagelige. Tager du afstand fra vold?

RD: NEJ. Omfanget af vores gengældelses-vold bliver fastsat af de voldsomme undertrykkelsesmetoder, vor regering udøver. Vi accepterer undergrundsgruppernes aktiviteter, fordi de er en uafbrudt lære-proces, hvis man kan følge med. Kun i praksis, prøvet igen og igen, kan oppositionens effektive former blive udviklet. I det lange løb, betyder dette intet mindre end en revolutionær kamp for et frit samfund, for en fri verden hvor ingen behøver at arbejde for meget og vil have rigelig tid til at udvikle de individuelle muligheder.

RUDI DUTSCHKE

S: Hvorledes opfatter du din egen rolle som SDS teoretiker?

RD: Undergrunden fremhæver sine egne interesser spontant og skabende. Vi er i en farefuld overgangsperiode. Hvad der vil blive afgørende er at opretholde og udvide vores stilling på universiteterne. På samme tid er det nødvendigt at forme kærnegrupper på virksomhederne, som kan arbejde i en forenet front af undergrundsstudenter, fabrikker og kontorer som en praktisk realitet.

Undergrunden er begyndt at udvikle næsten ukendte metoder. En bølge af aktiviteter mod ufornuftige centrale, lokale og universitetsmyndigheder strækker sig fra Hamburg og Munich. Undergrunden har idag mere end nogensinde brug for en teoretiker.

S: Hvordan vil oppositionen blive organiseret i fremtiden - i partier?

RD: Decentraliseret aktion og diskussions centre, hver en selv-udpeget "avant garde" i hver af samfundets institutionelle facetter. Enhver må tilegne sig sine egne former for opposition, som fremkommer af de specifikke modsætninger.

Det synes for os at være i den retning, svaret ligger.

LOVE : Hvem spiller i DAY OF PHOENIX, og hvordan startede gruppen?

JESS : Der er først og fremmest Cy Niklin fra Cy, Maja og Robert, single, rytmeguitarist Ole Prem, der spiller tolvstregen, Carsten Lyng, single, Henrik, trommer og mig selv Jess, bas. Henrik er fra INSECTS, og Carsten, Ole og jeg selv kommer fra det tidligere MANIACS.

Det gik til på den måde, at Cy, Maja og Robert gik i opløsning, og Cy var ude efter et nyt orkester. En af mine venner bragte os sammen, og vi begyndte at øve. Cy havde længe gået og tænkt på at udvide Cy, Maja og Robert med bas og trommer, men Maja var ikke rigtig indstillet på det elektriske, og jeg tror, at det var en af grundene til, at gruppen gik i opløsning.

LOVE : Kan man sige, at der er en bestemt slags musik, der inspirerer gruppen?

JESS : Nej. Vi behandler hvert eneste stykke musik individuelt, og giver det lige den behandling, vi mener det skal have. Der er ingen forbilleder, men vi lytter en del til vestkystgrupperne i vores fritid f.eks. CLEAR LIGHT. Vi prøver ikke at arbejde henimod en bestemt stil, men arbejder fuldkommen ud fra, hvad vi selv finder på.

LOVE : Hvordan stiller du dig selv overfor jeres nye singleplade?

JESS : Den kunne have været meget, meget bedre. Det var meningen, at den engelske producer, der lavede "A whiter shade of pale" med Procul Harum skulle have produceret den, men han rejste hjem, fordi han var utilfreds med de danske studier. Så lavede Sonet selv pladen, og den er blevet teknisk derefter. Det er altså Sonet, der har mikset den, og vi har ikke haft ret meget at skulle have sagt ved miksningsen.

LOVE : Hvordan er dit indtryk af de danske indspilningsstudier?

JESS : De er alt for dårlige med hensyn til teknik og fantasi. Det er en helt anden generation, der producerer plader herhjemme, ikke unge folk som i USA og Endland. De kan ikke sætte sig ind i at tænke elektrisk, som musikerne.

LOVE : Er det ikke bittert, når, efter min mening, Danmarks bedste gruppe skal debutere på plade?

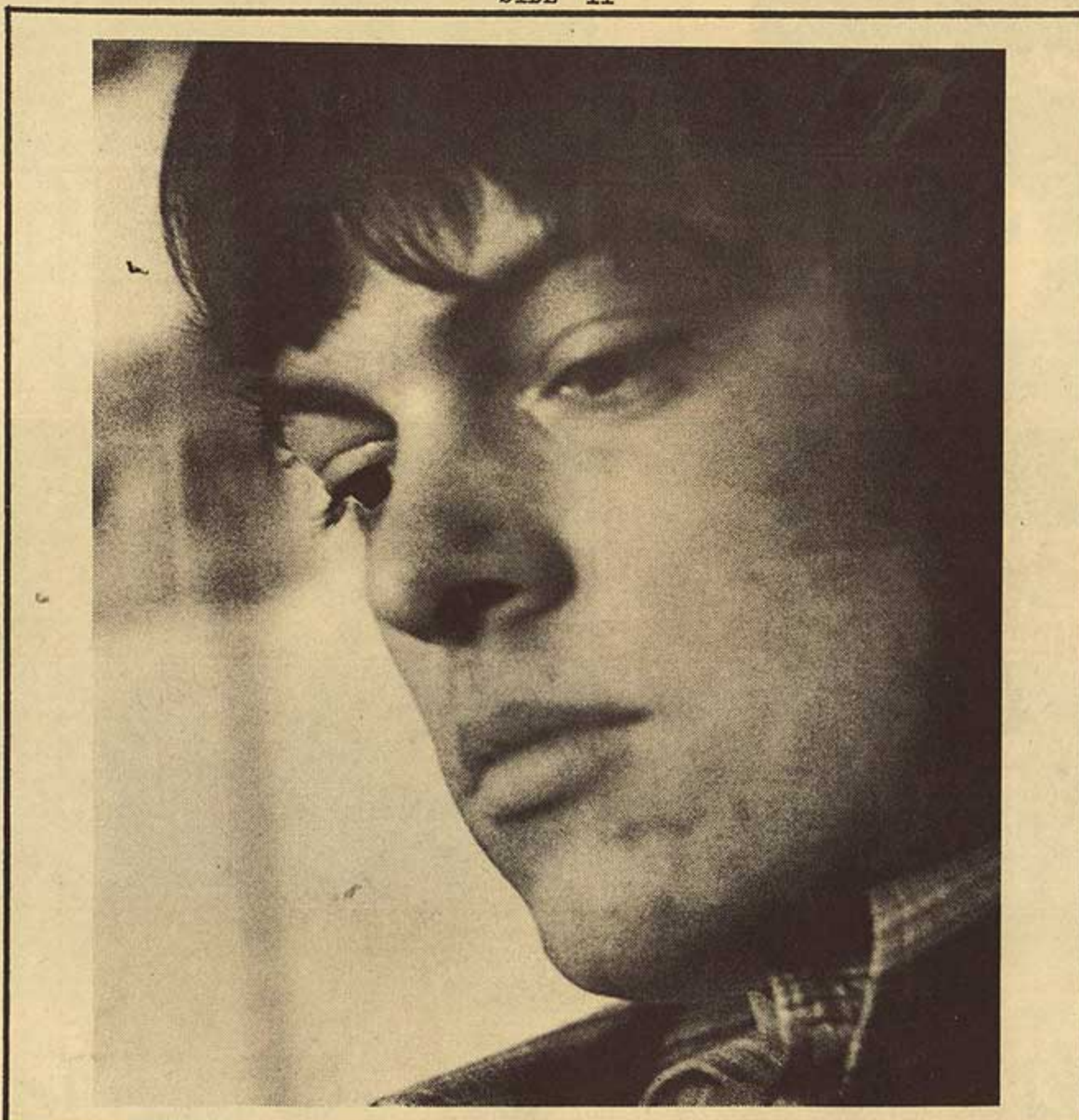
JESS : Jeg ved såmænd ikke, om vi er Danmarks bedste gruppe, men vi er nok en af de grupper, bortset fra Hurdy Gurdy, der arbejder mest personligt med stoffet, det kan man jo høre ud fra det, de andre grupper præsterer på scenen.

LOVE : Har Cy ikke en tilbøjelighed til at overdramatisere jeres tekster?

JESS : Det er klart, at man ikke helt kan løbe fra sin baggrund. Han har spillet folkemusik i så mange år, at det er umuligt for ham lige pludseligt at omstille sig til det elektriske, men vi leder stadigvæk efter det helt rigtige.

LOVE : Er det Cy, der skriver og arrangerer de fleste af jeres numre?

JESS : Vi arbejder alle på lige fod med materialet, men det er tit Cy, der kommer med nye melodier, på den anden side tror jeg ikke, at Cy ville kunne sætte alle de instrumenter, der er i gruppen sammen uden vores hjælp.

JESS

LOVE : Jeres besætning er meget utraditionel, hvordan fungerer den?

JESS : Der skal arbejdes en del med den, for at musikken ikke bliver rodet. Arbejdsdelingen er meget stor, men vi får tit fine virkninger frem, som når f.eks. Ole Prehn og Cy spiller fingerspil.

LOVE : Hvordan vil du selv karakterisere jeres musik?

JESS : DAY OF PHOENIX musik. Nærmere tror jeg ikke, man kan komme det. I starten spillede Carsten nogle soloer, der var ret bluesprægede, men efter vi har øvet så meget som vi har, er han begyndt at tænke helt anderledes rent musikalsk, så han laver helt andre soloer nu. Det er ikke fordi, vi har lagt pres på ham, men det er en slags udvikling, der er sket i manden.

LOVE : Hvornår skal I over og indspille jeres Lp på Traffics pladeforlag "Island Records"?

JESS : Vi skal derover engang her i sommer. Vi skriver en masse sammen med produceren, så alt det er i orden, men det bliver arbejdstilladelsen, det hele kommer til at hænge på. Han sender os også en del plader f.eks. en Judy Collins Lp, der indeholder nummeret "I think it's gonna rain today", som er b-siden på vores nye single. Cy havde hørt nummeret et par gange, og vi lavede vores version ud fra dette.

LOVE : Hvem finansierer jeres plade?

JESS : Det gør pladeselskabet, men der er allerede folk igang derovre for at skaffe os nogle jobs, vi skal blandt andet spille i Marquee Club m.m..

LOVE : Du snakkede før om vestkystgrupper. Hvad er det specielt, der inspirerer dig ved disse grupper?

JESS : De arbejder med en masse nye ting f.eks. CLEAR LIGHT, der benytter sig af to trommeslagere og uafbrudt skifter takter eller taktarter. De er fantastisk dygtige musikere.

LOVE : Vestkystgrupperne har ofte et politisk eller socialt engagement involveret i deres musik. Hvorledes stiller I jer på dette område?

JESS : Det er rart at se, at man er gået væk fra de pjattede kildevands-tekster og prøver noget helt nyt. Vi prøver også at komme væk fra de dårlige tekster. Det skal være tekster, der siger noget og er originale.

LOVE : Opfatter du beatmusikken som et led i en ungdomsrevolution set ud fra den betragtning at beatmusikken er det vigtigste kommunikationsmedie, ungdommen har?

JESS : Der er muligvis en poprevolution i Amerika, det kender jeg ikke nok til at udtale mig om, men det er bestemt ikke tilfældet herhjemme. Der er en minoritet, der følger med i, hvad der foregår i Amerika, resten lytter til Top Tyve.

LOVE : Kan Cy ikke godt lide at arbejde med politisk engagerede tekster?

JESS : Direkte politiske tekster tror jeg ikke på. Vi er alle engagerede, men hvor mange lytter til teksten? For eksempel omhandler "I think it's gonna rain today" ligegyldigheden. Hvor mange lægger mærke til det? Man hører bare efter det melodiske i melodien og hæfter sig ikke særlig meget ved ordene.

LOVE : Kan de unge ikke blot have en følelse af, at det den nye musik står for er noget, der vedgår dem, står solidarisk med dem, uden at de egentlig forstår alle ordene, der bliver sunget? Ligger beatmusikens styrke ikke i at den umiddelbart kommunikerer?

JESS : Selvfølgelig.

LOVE : Hvorfor siger man, at jeres musik ligner Jefferson Airplanes, jeg synes ikke helt, det er tilfældet?

JESS : Cy skulle engang i en radio-udsendelse give en karakteristik af, hvad vi prøvede at lave, og han nævnte da Jefferson Airplane. Han havde aldrig hørt dem, men vi havde fortalt ham, at det lignede det, vi prøvede at lave. Han hørte dem først, da Mylius spillede en plade med dem. Jeg vil gerne fremhæve, at vi IKKE prøver at komme til at ligne dem, men minder vores musik noget derom, er det ganske simpelt fordi vores musikalske udvikling går i den retning.

LOVE : Hvorfor navnet DAY OF PHOENIX?

JESS : Historien er den, at Cy forlod Cy, Maja og Robert og døde ligesom fugl Phoenix, for igen at genopstå i flammer og blive udødelig. Derfor DAY OF PHOENIX. Det er helt og holdent Cys ide.

LOVE : Er det Cy, der er primus motor i gruppen?

JESS : Det er Cys ry fra Cy, Maja og Robert, der trækker, når vi skal have engagementer, men musikalsk trækker vi alle lige meget. Selvfølgelig har Cy også en større musikalsk erfaring.

LOVE : Lige til slut, Jess. Ville det ikke have været klogere at udgive en Lp herhjemme, der bedre ville være i stand til at give et indtryk af DAY OF PHOENIX?

JESS : Der er ingen tvivl om, at man laver en single, for at den skal sælge. Vores plade er imidlertid ikke så kommerciel, at jeg regner med, at den kommer på hitlisten. Da vi selv miksedes den, syntes vi, at den var, som den skulle være, og den ville have været god til en Lp. Den ville imidlertid ikke have nogen salgchancer, så lavede Carl Knudsen på Sonet den om, så han mente, at den ville have en salgchance.

Pladeselskaberne forlanger, at man laver noget, der kan sælge, det skal ganske simpelt blive et hit. Det vil sige, at der kommer flere til at kende os, og det vil igen sige, at vi kommer til at spille flere steder, men jeg ville aldrig bryde mig om at lave en Lp herhjemme.

LOVE : Der er ingen tvivl om, at man laver en single, for at den skal sælge. Vores plade er imidlertid ikke så kommerciel, at jeg regner med, at den kommer på hitlisten. Da vi selv miksedes den, syntes vi, at den var, som den skulle være, og den ville have været god til en Lp. Den ville imidlertid ikke have nogen salgchancer, så lavede Carl Knudsen på Sonet den om, så han mente, at den ville have en salgchance.

Pladeselskaberne forlanger, at man laver noget, der kan sælge, det skal ganske simpelt blive et hit. Det vil sige, at der kommer flere til at kende os, og det vil igen sige, at vi kommer til at spille flere steder, men jeg ville aldrig bryde mig om at lave en Lp herhjemme.

LOVE : Der er ingen tvivl om, at man laver en single, for at den skal sælge. Vores plade er imidlertid ikke så kommerciel, at jeg regner med, at den kommer på hitlisten. Da vi selv miksedes den, syntes vi, at den var, som den skulle være, og den ville have været god til en Lp. Den ville imidlertid ikke have nogen salgchancer, så lavede Carl Knudsen på Sonet den om, så han mente, at den ville have en salgchance.

Pladeselskaberne forlanger, at man laver noget, der kan sælge, det skal ganske simpelt blive et hit. Det vil sige, at der kommer flere til at kende os, og det vil igen sige, at vi kommer til at spille flere steder, men jeg ville aldrig bryde mig om at lave en Lp herhjemme.

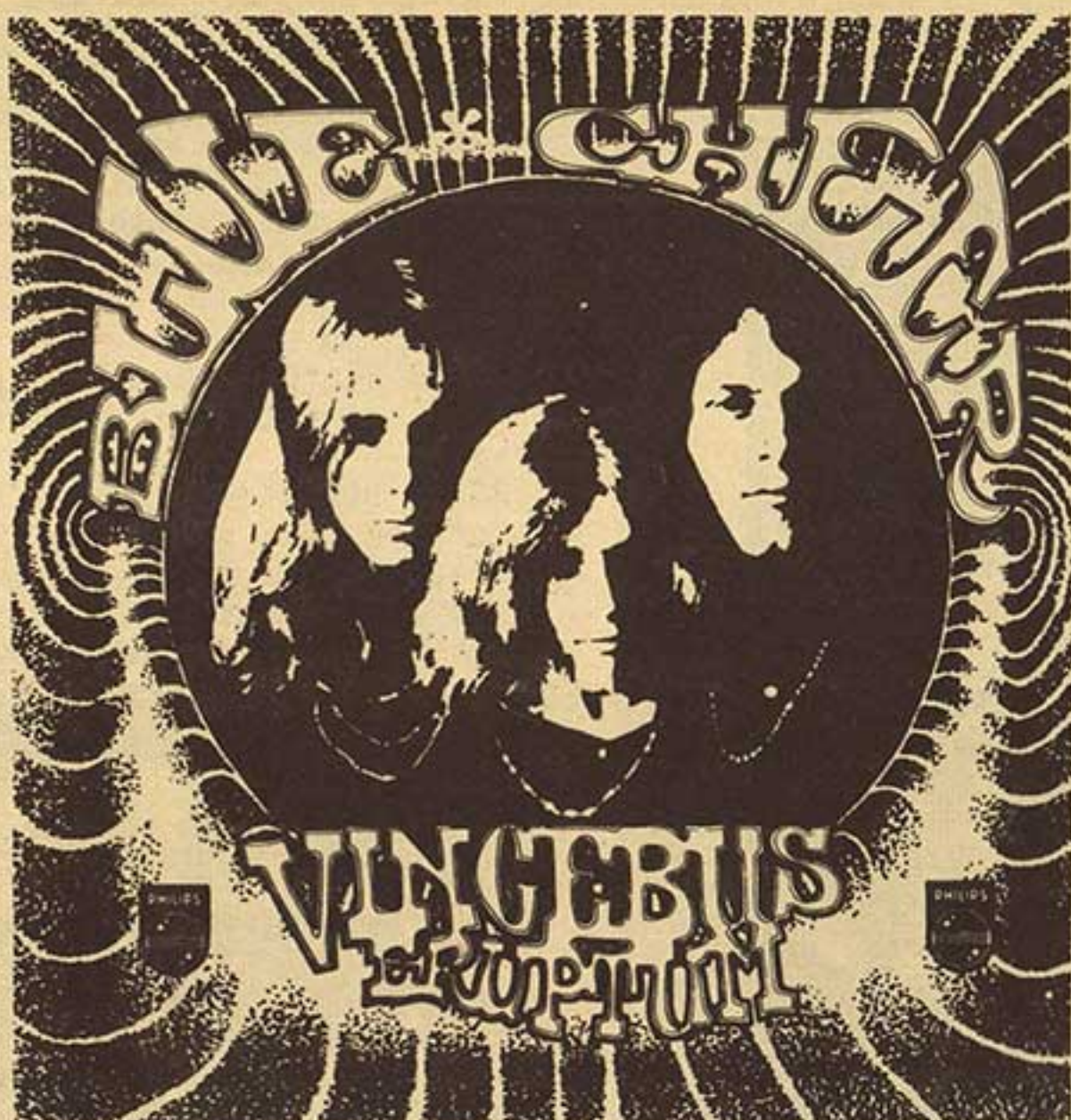
LOVE : Der er ingen tvivl om, at man laver en single, for at den skal sælge. Vores plade er imidlertid ikke så kommerciel, at jeg regner med, at den kommer på hitlisten. Da vi selv miksedes den, syntes vi, at den var, som den skulle være, og den ville have været god til en Lp. Den ville imidlertid ikke have nogen salgchancer, så lavede Carl Knudsen på Sonet den om, så han mente, at den ville have en salgchance.

Pladeselskaberne forlanger, at man laver noget, der kan sælge, det skal ganske simpelt blive et hit. Det vil sige, at der kommer flere til at kende os, og det vil igen sige, at vi kommer til at spille flere steder, men jeg ville aldrig bryde mig om at lave en Lp herhjemme.

JIMI

Lige efter at Jimi Hendrix var vendt hjem efter 14 måneder i hæren, deltog Hendrix i en jam-session med Curtis Knight. Den blev optaget på bånd og ud fra dette rige båndmateriale tog Capitol nogle numre, der kunne dække en Lp. Pladen kom til at hedde "Get that feeling" eller i nogle lande "Soul". Hendrix blev gal, da han hørte om udgivelsen, da han mente, at pladen ville give et helt galt indtryk af det musikalske stade, Hendrix på nuværende tidspunkt befinder sig på. Ydermere gjorde man det, at man på udgaven "Get that feeling" indflettede et par nyere Hendrix-numre som for eksempel "Hush now". Jimi betragtede dette som meget forkert, og han henvendte sig til sit nuværende pladeselskab og bad dem undersøge om pladen muligvis kunne tilbagekaldes, men Capitol havde deres papirer i orden, og Reprise måtte lade sagen gå sin gang.

BLUE CHEER

Blue Cheer : Leigh Stephens (guitar), Dick Petersen (bas & sang), Paul Whaley (trommer). Gruppen er amerikansk og er meget inspireret af Jimi Hendrix, men er gået et skridt videre end Hendrix ind i den elektroniske udnyttelse af guitar-tonerne. Det kunne være blevet en fantastisk Lp, men er ikke blevet det af en grund: trommeslageren magter ikke at spille op til de to andre gruppe-medlemmer. I en trio SKAL alle tre være store musikere for at det skal kunne gå godt. Takket være et imponerende guitar-spil og god sang er pladen alligevel nået op blandt de bemærkelsesværdige. Leigh Stephens har en enorm teknik, som tillader ham at udnytte sit enestående indblik i melodik og harmonik. Med sine aggressive 100 Marshall-watt boltrer han sig ud og ind mellem harmonierne af og til også lidt ved siden af dem uden at noget bliver skævt, han vender og drejer, afkorter og forlænger de melodiske fraser, men hans musik løber aldrig længere end at han har den totale magt over den. Han er langt ude i eksperimenterne, men han kender sin begrænsning.

Dick Petersens stemme er ikke noget særligt, men hans udnyttelse af den rå, skrigende blues-rock går meget fint i spænd med guitarlyden.

Pladen indeholder seks numre. Der lægges ud med en æredøende udgave af Eddie Cochrans "Summertime blues". Rart en gang imellem at høre virkelig kompetent, dunrende rock-musik for rock-musikkens egen skyld.

"Rock me baby" er en let pulserende blues i fejlfri, medrivende udførelse. På pladens anden side finder vi det velkendte "Parchment farm", som er pladens svageste.

Alt i alt er pladens bedste numre Dick Petersens tre kompositioner.

"Out of focus" ejer (på trods af trommeslageren) en rytmisk appel så sjældent inciterende, at man skal til Hendrix' "Little miss lover" for at finde noget tilsvarende. Både i "Doctor Please" og "Second time around" udvikles et godt, men rytmisk set enkelt hovedtema til påtrængende orgier i rytme og lyd.

Køb pladen, sæt den på gramfonen, skru helt op og bli' væk i lyd. Blue Cheer er smuk lyd for sindet & sjælen. Blue Cheer : Mind & soul.

VINCIBUS ERUPTUM
Philips PHS-600-264 (S)

THE MOVE

Når man kender Moves singleplader byder denne, gruppens første Lp ikke på nogen overraskelser. Den er stort set solid, professionel beat-musik, hverken mere eller mindre. Pladens bedste numre er skrevet af Roy Wood, men hans kompositoriske evner rækker sjældent længere end til de acceptable popmelodier. "Walk upon the water", "Flowers in the rain" og "Fire brigade" kendes fra singleplader og har således ikke nyhedens interesse. Af de andre Roy Wood numre skal nævnes det spændende "Useless information" og "Mist on a monday morning". De to numre er lidt mere end Move, som vi ellers kender dem. Moves indspilninger af andres numre er bestemt ikke interessante. Eddie Cochrans "Week-end" har intet, originalversionen ikke har, "Zing" er uudholdeligt også som morsomhed og "Hey Grandma" er flad og uinspireret. Move evner ganske simpelt ikke som Moby Grape at piske en rytme op så den river fat i tilhøreren.

Move-maskinen kan sikkert køre videre endnu et stykke tid og kan vel ved Roy Woods hjælp producere flere høreværdige ting, men man kan ikke tro på noget langt liv for den, hvis ikke den får nye impulser at arbejde med.

MOVE.
Regal SLRZ-1002 (S).

THE 13th FLOOR ELEVATORS:
The 13th Floor Elevators.

Efter HALVANDET ÅR på det amerikanske marked, er The 13th Floor Elevators første Lp nu på vej til Danmark, og man må konstatere, at denne fortræffelige rock-plade foregriber adskelligt af det, vi i løbet af det sidste år har hørt fra San Francisco. Den kan ses som et sidestykke til Jefferson Airplanes første Lp og virker som sådan mere inspireret end "Jefferson Airplane takes off", men er dog ikke spækket med dennes muligheder. Den er meget levende, original, håndfast beat, som det altid er rart at lytte til og bevæge sig til.

Af numrene er især "You're gonna miss me", "Fire Engine" og det meget smukke "Kingdom of Heaven" værd at hæfte sig ved.

I øvrigt har vi Grace Slick meget stærkt mistænkt for at være med i gruppen. Hun indtager dog kun en tilbagetrukket position.

SPIRIT

Spirit (ikke at forveksle med Free Spirits) er en amerikansk gruppe med fem meget dygtige og meget professionelle medlemmer. Ambitionerne er meget store : jazz, beat og pseudoklassiske toner blandes ind i hinanden for at skabe en ny, forfinet musik. Desværre tager gruppen sig selv og sin musik alt for højtideligt. Pladen indeholder en række gode musikalske ideer, men man fornemmer næsten konstant en afstand til stoffet, som gør, at man har svært ved at tro på, at gruppen virkelig mener det, den spiller.

NYE PLADER

JAN BORGES

AIRPLANE

Pladen falder helt i forlængelse af gruppens seneste Lp både musikalsk og tekstligt. "Greasy heart" : intenst, afhugget beat, Grace Slicks stemme i forgrunden (både enkelt og dobbelt) og Paul Kantner med på harmonierne og guitar-spillet er de små afkortede figurer, som med suverænt overblik sættes sammen til en lang spændende melodilinje. Teksten handler om menneskers besvær med at kontakte hinanden, fordi man intet vil afgive af sin egen person eller normer : "Don't ever change me, even if you can".

B-siden : kompositøren Marty Balin synger. Den lille vittighed er ikke spor morsom, det er ansendt sarkasme, der præger forholdet til omverdenen, men endnu aner Marty Balin et midlertidigt fristed for kærligheden.

GREASY HEART.
RCA 47-9496 (M).

Day of Phoenix

TELL ME
I THINK IT'S GONNA RAIN TODAY

PHOENIX

DAY OF PHOENIX:
Single: Tell me
I think it's gonna rain today.

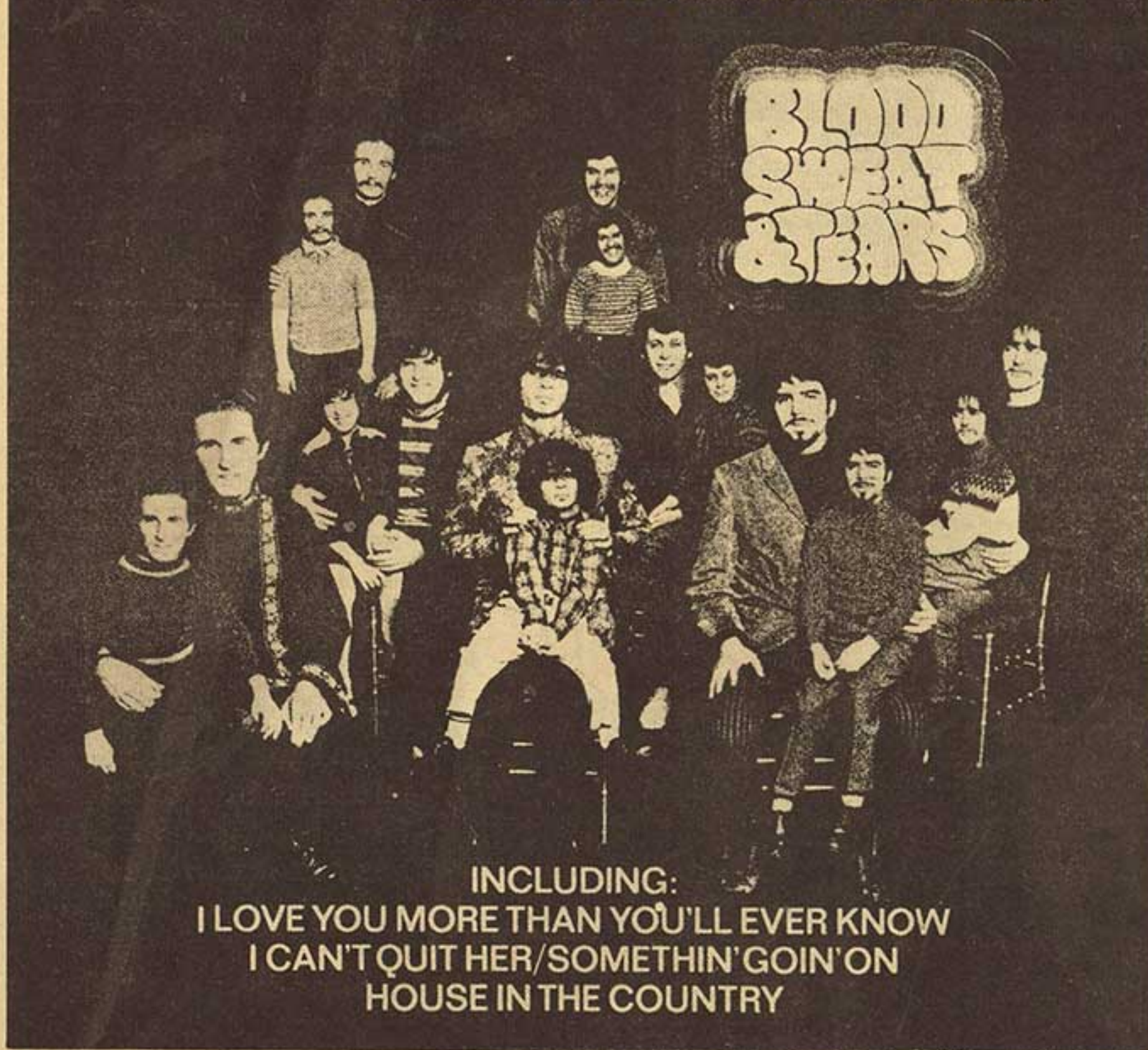
Vi ved, at Day of Phoenix på scenen spiller fantastisk musik, men kan på denne plade kun konstatere, at melodivalget er godt og at bassisten er lidt af en ener. En yderligere vurdering : trommerne lyder som et trommesæt til en tier, guitar-spillet, som ellers er gruppens store aktiv, er gemt langt væk under Cys stemme, som på en eller anden måde virker forkert på mig. Skulle det være den dramatiserende folkesangerstemme, der ikke rigtig passer til beat-musikken, hvor det ikke kun gælder om at have en så stor stemme som muligt.

Pladens høreværdige numre er de mest enkle beating, "Fresh Garbage", "Uncle Jack" og til nød "Gramophone Man", men resten (og især free-form jazzforsøgene) er meget fattigt. Kedeligt... på enhver måde.

SPIRIT.
Ode Records Z12 44004 (S).

MISFIT BLUES BAND.
Misfit Blues Band kan høres hver weekend i Avant Garde, Madsnedgade 27. Gruppen består af Ole Edelvang, trommer, Jørn Spang Larsen, bas og Jan Lillevang, single.

CHILD IS FATHER TO THE MAN

INCLUDING:
I LOVE YOU MORE THAN YOU'LL EVER KNOW
I CAN'T QUIT HER/SOMETHIN' GOIN' ON
HOUSE IN THE COUNTRY

BLOOD SWEAT AND TEARS

BLOOD, SWEAT & TEARS:
Child is father to the man.

Først et par ord om gruppens centrumfigur Al Kooper: han var i sin tid hovedmanden bag Blues Project, men forlod dette for at danne et orkester, der i en ændret og mere nuanceret form kunne forløse hans musikalske ideer. Det blev til den blues, soul- og jazzinspirerede Blood, Sweat & Tears. Al Kooper har nu forladt gruppen på grund af musikalske uoverensstemmelser og har indspillet enkelte ting med Jimi Hendrix og Paul Butterfield, men vil isvrigt (desværre) efter at have indspillet endnu en lp (som solo-artist) helt hellige sig produktionsarbejde.

Vi ser, at der er en parallel mellem Al Kooper og Mike Bloomfield, som også har besvær med at holde sammen på sit Electric Flag. Musikalsk er der også en slående sammenhæng, men to ting hæver "Child is father to the man" betydeligt over Electric Flags første lp: i stedet for at lave nye instrumenteringer af standardnumre har gruppen (eller blot Al Kooper) koncentreret sig væsentligst om Al Koopers spændende, originalmateriale, som tydeligvis har været en meget større og mere givende udfordring for den yderst kompetente gruppe. Dertil kommer, at B, S & T til forskel fra Electric Flag råder over en vokal personlighed: Al Kooper. I øvrigt rummer B, S & T to trompeter, en trombone, en altsax, orgel/piano, guitar, el-bas og trommer. Dette suppleres undertiden med velmotiveret og sjældent rytmisk strygermusik og med et soulkor (to damer).

"I love you more than you'll ever know" er soul i James Brown-genren, som rækker fra den enkle, prikkende rytmik til de monumentale, dramatiske udladninger. Tim Buckleys "Morning Glory" er i B, S & Ts meget jazz-prægede harmonisering blevet et meget smukt, lyrisk værk. "My days are numbered", gennemført soul-beat, interessant guitar-spil af Steve Katz. "Without her" er meget jazz-præget, men er ellers at hefte sig ved på grund af Fred Lipsius' solospil (altsax). "Just one smile" må være valgt ved en fejltagelse. Det er en dårlig melodi, hvortil kommer, at den er overarrangeret.

Blandt resten af pladens numre, som udgør side to, findes imidlertid ingen fejltagelser. "I can't quit her" og "Something goin'" er soul-beat og som sådan synes de noget nær de perfekte. Genrens fare for at blive maskinmusik undgås ved de gennemførte og meget varierede arrangementer, ved gode soloer og ved originale enkeltheder (f.eks. koret på "I can't quit her"). "Meagan's gypsy eyes" skrives og sunget af Steve Katz er enkel, fredelig velyd. "House in the country" er en frisk, humoristisk og alligevel musikalsk ret kompliceret ting. "The modern adventures of Plato, Diogenes and Freud" er en Al Kooper-sang på strygerbaggrund, som på en mærkelig måde virker meget mere ægte end de Beatles-ting i samme genre, som den er i familie med. "So much love" er et nummer af den type, som visse steder betegnes som "fantastisk svingende diskoteksrytmer".

Det er en meget betydelig plade, fordi den viser en vej frem for bigband beat-musikken. Det vil næppe være for meget at sige, at Al Kooper har givet denne genre en berettigelse, som før kun var tvivlsom. En af årsagerne synes/ at være den kolossale åbenhed over for andre musikarter, specielt den orkestrale jazz. Det er måske især denne påvirkning, der bevirker, at al musikken kommer ud til tilhøreren i modsætning til megen soul-musik, som sperrer sig selv inde, som slår knuder på sig selv i forsøgene på at bringe "sjælen" frem. Synd at gruppen er opløst allerede.

For we only to please
It's our customers who gain
As their appetites increase
They must come to us for pleasure
and for pain.

And the price is right
The cost of one admission is your
mind.

MOBY GRAPE

Efter en meget lovende debut-album måtte man med en vis ret vente sig en hel del af Moby Grapes andet album, som oven i købet er en dobbelt-lp. Det er delt op således, at den ene lp er en almindelig lp svarende til den første, og den anden er formet som en jam-session.

Men Moby Grape skuffer helt og fuldstændigt. Der er meget lidt kød på deres "almindelige" lp. Gruppen er i enhver henseende blevet poleret og hermed er den nøgne råhed og skønhed gået fløjten. På første pladeside er kun et nummer "Murder in my heart for the judge" spændende. Resten ødelægges enten af skønsang, superlækkert guitar-spil eller af Bob Mosleys fede stemme. Han kunne være en betydelig sanger, hvis han magtede at kontrollere sin stemme. Plade-

For resten. Hvad skal en gruppe som Moby Grape med strygere?

Mens det på denne plade er lidt svært at se, hvad Moby Grape vil (man tvivler på, at gruppen selv ved det), føler man, at gruppen er meget mere hjemme på jam-session lp'en, der ganske enkelt hedder "Jam". Måske er det fordi, den holder sig meget tæt op af den blues, som Moby Grape er udsprunget af.

Første nummer "Never" er en smuk, stille blues, hvor Bob Mosley viser, at han KAN synge, at der virkelig kan være nerve i hans stemme. "Rosenberry Jam" er et hårdt, tydeligt improviseret beatnummer. Godt og solidt, men ikke noget stort. "Black Currant Jam" er rytmisk meget inciterende, instrumentalt bluesnummer. Al Kooper gæsteoptræder på piano, men holder sig til

sidens sidste nummer, som skal spilles på 78 omdrejninger, og som skal forestille en optagelse af et 1920-foxtrot orkester, er en meget dårlig vittighed.

Anden pladeside er lige så interessant som den første. Peter Lewis som begik den meget smukke "Sittin' by the window" har skrevet "He" i samme genre, men uden nogle af førstnævnte nummers kvaliteter. "Motorcycle Irene" er meget skægt. Ikke mere. "Three-Four" er en overspændt ballade som Bob Mosley ødelægger totalt med sin Tom Jones-lignende stemme. "Funky-Tunk" er et hæderligt country og westerninspireret nummer.

"Rose colored eyes": "Smiling people's crooked toys/Walk by the store/Go ahead to the monkey clock/Said I 'What for?'" Tilstrækkeligt?
Dog - "Miller's blues" med bigband-backing er et udmærket bluesnummer, med udmærket sang og godt guitar-spil af Jerry Miller.

"Naked, if I want to" kunne Moby Grape godt have sparet sig. Versionen på første lp var betydelig bedre.

rytmisk velplacerede akkorder.

Anden pladesides første nummer er endnu en dejlig, langsom blues (på 13 min.). Don Stevenson på trommer og Bob Mosley på bas danner et meget sikkert og spændstigt grundlag for solospillet, som udføres af Jerry Miller, der som bluesguitarist er lidt af en personlighed og af Mike Bloomfield, der gæsteoptræder på piano. Og man kan blot konstatere, at han også på dette instrument kan spille god blues. Alligevel er guitareren hans instrument.

Sidste nummer "The lake" virker ved sin umiddelbare, en smule usikre sang betydeligt kønere end samtlige Wows tilstræbt kønne sange.

Man kan herefter blot håbe, at Moby Grape inden længe finder ud af, hvor de hører til musikalsk. Det kan blive svært for Moby Grape er meget andet end blues.

WOW.
CS 9613.
GRAPE JAM.
CS MGS 1.

UNITED STATES OF AMERICA

Denne meget poetiske programklæring fra lp'ens første nummer, "The American Metaphysical Circus", fortæller det hele: gruppens holdning til musikken og til sit publikum samt hvad musikken og ordene forlanger af sin tilhører.

På baggrund af denne første lp fra gruppen kan det slås fast, at gruppen ikke er for fordringsfuld. Der er rigelig basis for at lade sig det gå helt op i ordene og musikken. Den byder på en række gode, oftest let jazz-prægede melodier og på nogle meget poetiske og indsigtfulde tekster. I øvrigt endnu et bevis på, hvor meget Beatles' Sgt. Pepper har betydet som inspiration for amerikanske grupper.

"Love song for the dead Che" er et indtrængende, smukt reguiem for Che Guevara, der stilfærdigt hviler i sig selv:

I will bring you flowers in the night
Soft as my tremblin' fingers touch
you - love
I can offer you candlelight
If only my aching arms might clutch
you - love
Late in the year
Late in the year.

Det er så absolut det tekstlige, der er pladens force, og på de nævnte numre findes også betydelige musikalske elementer. Disse ting skyldes gruppens drivkraft Joseph Byrd.

Men de resterende numre synes ikke at være lykkedes helt, enten fordi musikken bevidst presses frem til en progressivitet, der virker gold ("Stranded in time"), eller fordi man søger at presse en slags budskab frem på bekostning af musikken (det lange "The American Way of love"). Men det må dog understreges, at pladen i det hele er et yderst behageligt bekendtskab.

NYT

Det har næppe tidligere været tilfældet, at der er kommet så mange nye Lp'er som i denne måned. Vi ville gerne have anmeldt dem alle, men her gør 3 ting sig gældende. Hvis vi skulle anmelde ALLE plader, var pladeanmeldelser det eneste, der ville stå i bladet, for det andet er der nogen af de nye plader, der er direkte kedelige, for det tredje kan det nogengange godt være et problem at få fat i de helt nye plader herhjemme, selvom de er udkommet i USA eller England. Som en orientering bringer vi her navne på plader, der er aktuelle:

SAVAGE RESURRECTION.
THE BARRY GOLDBERG REUNION.
TANGERINE ZOO.
AUTOSALVAGE.
MORNING GLORY.
FEVER TREE.
ARS NOVA.
EARTH OPERA.
STONE COUNTRY.
SOPWITH CAMEL.
ROTARY CONNECTION.

COUNTRY JOE

COUNTRY JOE AND THE FISH er igang med at indspille deres tredje Lp. Country Joe and the Fish har brugt Mamas og Papas Lp-en "Hello to the First Golden Era", som arbejdstitel. Pladen kommer i midten af maj og vil blandt andet indeholde: "Side-ways They", "Magic Song", "The Munchie Store" og "Away Bounce Your Bubbles" alle skrevet af trommeslageren Chicken Hirsch. "The Motown Extravaganza" er skrevet af Country Joe selv, og "Bruce's Thing" af Bruce Barthol. "As I Walk Along" af Barry Melton,

de vil ligeledes indspille et klassisk guitarstykke af David Coher. Man skal særlig lægge mærke til numrene "Remember November" af Chicken og "I don't want to get busted" som er en hymne til ungdommen i al almindelighed af Barry Melton. Den sidstnævnte blev dog indspillet under titlen "Bright Suburban Mr. and Mrs. Clean Machine". Desuden har Country Joe i fællesskab med gruppens manager skrevet "Mojo Navigator". Gruppens manager hedder iøvrigt Uncle Ed Denson.

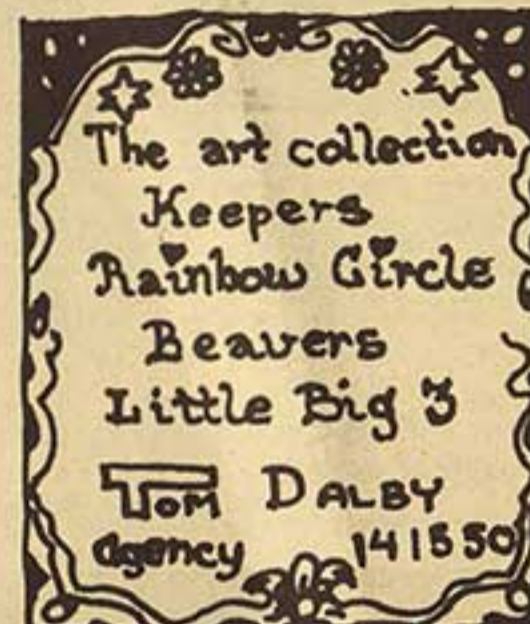

JULIE DRISCOLL

Julie Driscoll og Brian Auger har sammen indspillet Dylan-nummeret "Wheels on fire". Det første produkt af deres fantastiske samarbejde var "Open", der angav en helt ny tone indenfor diskotek-musikken. "Wheels on fire" kommer ikke rigtig passende tæt op på denne plade. Nummeret har sin force i den mystiske atmosfære og æggende rytme, som de har formået at skabe i pladen.

AMSTERDAM SCENE

SUPERLOVE har lavet en aftale med det førende hollandske beatblad, HITWEEK, der har et ugentligt oplag på 30.000. HITWEEK har lovet at aflevere en side om den hollandske beat-scene til SUPERLOVEs juli nummer, til gengæld bidrager SUPERLOVE med en side til det hollandske beatblad om den danske beat-scene. HITWEEK har to klubber i Amsterdam, PARADISIO og FANTASIO, hvor de førende hollandske og udenlandske beatgrupper optræder. Efter hvad vi har hørt, er der betydeligt mere liv i den "amsterdamske" beat-scene end den danske.

THE EYE

SUPERLOVEs UNDERGRUNDSGRUPPE "THE EYE", SOM FOR NYLIGT SKIFTED E GRUPPENS BASSPIL- LER UD MED STORT HELD, KAN STADIG ENGAGERES GENNEM JØR- GEN AURVIG BY. 6897 ELL. 67 01 53. GRUPPENS HONORAR LIG- GER NORMALT PÅ 500 KR, MEN DETTE GÆLDER DA OGSÅ FOR EN HEL APTEN. HVIS I IKKE KAN FÅ KONTAKT MED THE DOORS, SÅ ENGAGER "THE EYE".

LARSBJØRNSSTRÆDE 21, KØBENHAVN K.

En af amerikans efter sigende bedste art-rock grupper, the Quicksilver Messenger Service, har skrevet kontrakt med et pladeselskab og er gået i studierne for at indspille en Lp, hvis arbejdstitel er hovednum- meret "The Fool". Pladen kan ventes i løbet af foråret. På pladen med- virker John Cipollina, single, Dave Friberg, bas, Greg Elmore, trommer og Gary Duncan, rytme-guitar. Desuden med- virker deres producere Harvey Brooks og Nick Gravenites. De to sidste spil- ler normalt med Mike Bloomfields Electric Flag.

The Quicksilver
Messenger
Service

BEATDISCOTHEQUE MONTMARTRE

ÅBENT FRA 1-5 MORGEN.
ENTRE KR. 2.
ET LILLE UDVALG!!!!!!

CAPTAIN BEEFHEART "safe as milk"
STEPPENWOLF.
BLUE CHEER "vincebus eruptum".
COUNTRY JOE AND THE FISH.
ELECTRIC FLAG "a long time comin"
THE BARRY GOLDBERG REUNION.
BLOOD, SWEAT & TEARS:
"child is father to the man".
THE 13th FLOOR ELEVATORS.
MORNING GLORY "two suns worth".
THE SAVAGE RESURRECTION.
BYRDS.
THE TANGERINE ZOO.
VELVET UNDERGROUND:
"white light/white heat".
MOTHERS OF INVENTION.
FUGS "tenderness junction".
THE DOORS. THE DOORS. THE DOORS.
BOB DYLAN.
TIM BUCKLEY.
MOBY GRAPE "wow" & "grape jam".
BEEFEATERS.

HENDRIX.
CREAM.
JOHN MAYALLS BLUESBREAKERS.
CANNED HEAT:
"boogie with canned heat".
PAUL BUTTERFIELD BLUES BAND.
PETER GREEN'S FLEETWOOD MAC.
JEFFERSON AIRPLANE.
TNE NICE.
TEN YEARS AFTER "six months later"
JOHN LEE HOOKER.
B.B.KING.
BIG BROTHER AND THE HOLDING COMPANY
JULIE DRISCOLL & BRIAN AUGER.
TRAFFIC.
LOVE.
PINK FLOYD.
MOVE.

kombineret lyd og lysshow
tilrettelagt af:
FREDDY HANSSON & JOHN JØRGENSEN.

MONTMARTRE ST. REGNEGADE 12.

DEN LOKALE SCENE

FORLAG FIASKO

Den planlagte PROVOERNES HISTORIE, der skulle komme på SUPERLOVE forlaget, er ikke kommet på grund af manglende bidrag. Dette betyder imidlertid ikke, at forlaget er holdt op med at arbejde. Vi må også med det samme indrømme, at vort forsøg på at skaffe Dylanfilmen "Don't look back" til Danmark, er strandet på grund af økonomiske vanskeligheder. Fra nu af holder vi kæft med vores store planer og offentliggør dem FØRST NÅR DE ER REALITETER.

HIMLEN PÅ JORDEN

KOORDINERING AF DEN AKTIVE DANSKE UNDERGRUND.

Man vil oprette et koordineringskontor, der har et kartotek, der indeholder et konkret udvalg af kontaktpersoner i de forskellige aktivistgrupper. Kontoret skal have en fast mand, som man ringer til om en forestående aktion, hvorefter han sender løbesedler ud til de tilmeldte aktivistgrupper, som så kan slutte sig til aktionen, hvis de sympatiserer. På denne måde undgår man, at flere aktioner med samme mål falder på forskellige tidspunkter og derved ikke opnår den ønskede slagkraft. Koordineringen vil på denne måde sørge for, at der kommer en kommunikation igang mellem de forskellige aktivister, noget der ikke har været tilfældet tidligere. Ligeledes kan kontoret skaffe folk til omdeling af løbesedler og skaffe orkestre til forskellige arrangementer. Koordineringskontoret er ikke politisk betonet, men omfatter alle former for aktivistgrupper f.eks. :

Gruppe 31 : beskæftiger sig med hvorledes de, der bare er interesseret i at slippe let over militærtjenesten, kan gøre det. Man har fundet et hul i loven, som giver betydelig nedsat tjenestetid.

Medium : er en samling af kollektive butikker i København. Der er også tilsluttet forskellige grupper til Medium. Grupperne omfatter teater, foto, film, dramatik m.m..

Byens trivsel : en upolitisk sammenlutning af arkitekter, byplanlæggere, sociologer m.fl.. Foreløbigt har de lavet to aktioner : Pistolstræde og Søringen.

Arbejdsugen : arbejder på at indføre ungdomskommunalbestyrelser i forskellige kommuner (en realitet i Gladsaxe). Mener at kunne bekæmpe systemet på denne måde.

Sidste Internationale : vil have himlen på jorden, mens vi lever her. De gør alt for, at menneskene skal have det så rart som muligt i livet.

Avant Garde : en ikke-kommerciel beatklub, der har lokaler til rådighed for mange forskellige aktiviteter. Fiolteatret, Superlove, Studentersamfundet, Kongressen for kontakt, kommunikation og kærlighed, Zenith, Boligkollektivet med mange, mange flere er grupper, der ligeledes er tilsluttet koordineringskontoret.

Koordineringskontorets mand hedder Leif og kan træffes på 98 79 40.

ET NYT TRIP

En af de mest populære sider i New Yorks undergrundsavis EVO, er en side med små annoncer. Det er her at den frie presse ofte viser sig fra sin bedste side... og mest absurde. 6 fod høj neger ønsker at møde små teenager-piger til sex-gymnastik... ung, sky poet ønsker at møde moden enke for oplæring i seksual-teknik... smuk, slank mandlig model søger mandig, cowboyagtig ledsager til weekender på landet o.s.v.. Nogle af annoncerne er selvfølgelig opdigtet, men de fleste af dem genspejler det voksende kontaktsvær, som opstår blandt indbyggerne i spejlsbyer som New York. Sociologer har studeret disse annoncer og stillet spørgsmål til nogle af annoncerne med et interessant resultat. En mængde af annoncerne drejer sig om seksuel kontakt og ifølge en let rapport som EVO lavede i februar d. 23-29, viser det sig, at de normalt giver gevindst.

En mand, som blev udspurgt af interviewer, modtog 20 tilbud på sine tilbud i løbet af 2 dage. Han mødte 7-8 af pigerne og kom i seng med de fleste af dem ved det første møde. En af pigerne fortalte ham, at hun havde allerede svaret på mange annoncer og gået i seng med mange fyre, som hun havde mødt på den måde. Nu tilbyder SUPERLOVE denne side til sine læsere for lignende udflugter ind i erotikkens vidunderriger. For 25 kr., betalt forud, kan man få 6 linier, hvor man kan udtrykke sine mest skjulte ønsker. Prøv det og lad os vide, om du nød turen. For den samme pris som for en dose LSD, kan du blive høj med SUPERLOVE. Selvfølgelig optager vi mere traditionelle ting som køb og salg af guitarer, sprog-kurser, værtshuse o.s.v. Vi håber, at vi er i stand til at hjælpe dig. Ingen annoncer vil blive underkastet censur. Du kan hjælpe OS med at tage en annonce.

Læs UFO-nyt

UFO-NYT,
Regnskabskontoret,
Irma Andersen,
Borgmestervangen 8,

AVANT GARDE

BEATKLUBBEN AVANTEGARDE
MASNEDØGADE 27. Kbh Ø

ETABLERET / UETABLERET

politisk revy

giver sammenhang!

politisk revy
Dronningensgade 14
1420 København K
SU 4876

SMÅ ANNONCER

DIVERSE

Virkelig interessant litteratur kan fås gennem STRUBES forlag. Speciale er : religion (især den buddhistiske) og mysticisme. Stubes boghandel ligger på Østerbro, ved Trianglen.

Læs KOMMUNIKATION, en gruppe venstre-socialisters blad. Bladet er et forum om alle synspunkter indenfor VS og om VS.

Han-Grand-Danois søges til hun af samme race. Hunden skal have stamtavle, og være af anseelig størrelse. Ikke for dyrt. Kontakt JIM i Bit-Ov-Sole, Larsbjørnstræde 21.

Virkelig "hård", ny MARLON BRANDO-læderjakke sælges meget billigt. Normal pris ca. 600 kr., men her kun 250 kr. Ring : Sø. 7980 Lars.

Et værelse søges hurtigst muligt, helst inde i byen. Desuden søges en lækker hippiepige. Hun skal helst være mindst 1,70 høj, sorthåret, slank og flot udstyret. Tal med PETER i Bit-Ov-Sole Larsbjørnstræde 21. Kig ind og se hvordan jeg ser ud.

Alt fotografisk arbejde udføres godt og billigt. Speciale : fotografering til annoncer. Ring mellem 16-18 på Sø. 2383. Også gerne erotisk betonet fotografering.

Hvis man er interesseret i progressive stereo-beatindspilninger til diskoteker, så kontakt Freddy Hansson, Blågårdsgade 37, B, 5 sal. Rime-lige priser.

God, brugt elektrisk "Egmont" bas sælges billigt. Den er næsten ny og koster normalt ca. 350 kr., men sælges for evt. 150 kr. Ring til Jan 90 17 63.

FANTASTISK velspillende, ny transistor-radio sælges for 150 kr. Mærke Piccoline. Kan også bruges som autoradio. Ring snarest til Dorthe 67 01 53.

Bogen, der er omtalt i artiklen "BUDSKAB FRA FORTIDEN", kan købes på Borgens Forlag. Den hedder "Den fantastiske virkelighed", er i to bind og koster ca. 59 kr.

Stort udvalg i moderne KURVE - VÆRER f.eks. : Brødbakker, Spånkurve, Brøndkurve, Smudstøjbetter, Tøjkurve, Kurvekufferter, Lampeskærme, Indkøbsnet og meget mere. Speciale : SØGRESTEPER.

De er hjertelig velkommen i

KURVE-KÆLDEREN
VESTERGADE 17, K. · TELF. 150510
(1 min. fra Rådhuspladsen)

DEN INDISKE BUTIK

Studivstræde 25 A . København K . Tlf. 12 31 11

DANMARKS FØRSTE INDISKE FORRETNING

TUSIND TING TIL SMÅ PENGE!

Indiske musikinstrumenter, Smykker, Stoffer-Dragter, Indiske parfumer, Europas billigste røgelsespinde 200 stk. for kun 8,85 kr., Indiske skjorter (Kaftans), Haremsdragter, Tyrkiske sandaler, Hashpiper, Vandpiper, Chillums.....

HAREMSDRAGTE

I INDISKE HÅNDRYK. LÆKKERT BOMULD. KOMPLET SÆT 98,00KR.

TYRKISKE SANDALER.
håndsyet 38 kr.
maskinsyet 34 kr.

SUPERLOVE

KUPON

GRATIS RØGELSE

VÆRDI **5** RØGELSESPINDE

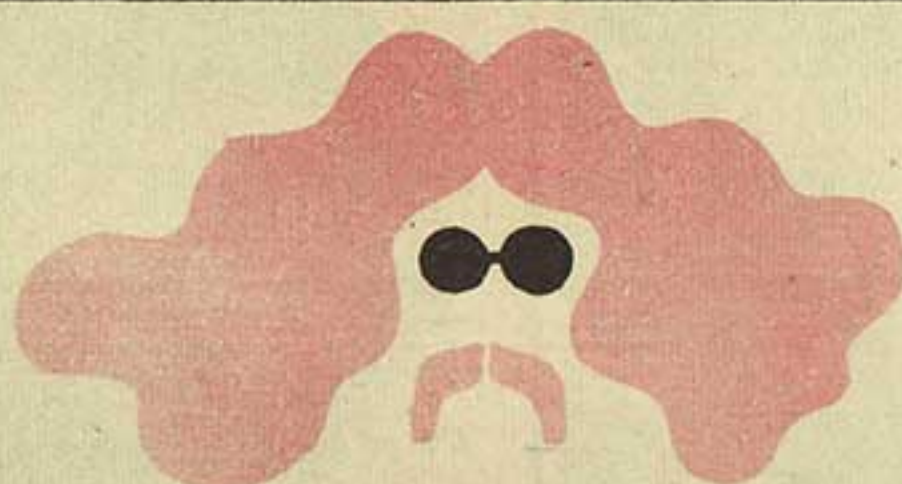
GRATIS BLAD!

FRA ENGLAND HAR VI MODTAGET EN DEL BLADE SOM VI NU TILBYDER VORE LÆSERE GRATIS.

BLADET HEDDER "THE INTERNATIONAL TIMES" (IT) OG DÆKKER ALLE NYHEDER FRA ENGLANDS UNDERGRUND... MUSIK, TEATER, KUNST, POLITIK, INTERVIEWS osv.

HAR DU LYST TIL AT PRØVE AT LÆSE IT SKAL DU BLOT AFLEVERE KUPONEN TIL SUPERLOVES REDAKTION. VI SENDER GERNE BLADET TIL PROVINSEN, HUSK BLOT AT SENDE OS kr. 1.00 I FRIMÆRKER TIL PORTO OG INDPAKNING.

DETTE TILBUD GÆLDER INDTIL DEN 20. JUNI OG DREJER SIG KUN OM TIDLIGERE NUMRE AF IT. (IKKE DET NYESTE).

SUPERLOVE KUPON

Værdi et prøvenummer INTERNATIONAL TIMES.

PLAKATER

SUPER LOVE

FOTO PLAKATER:

JIM MORRISON, CHE GUEVARA
ERIC CLAPTON, BOB DYLAN,
MICK JAGGER, MAO TSE TUNG
MARX, LENIN, PETER FONDA
og mange andre.

LARSBJØRNSTRÆDE 13, 1454 COPENHAGEN K. DENMARK